

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2000/C 122/01	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. februar 2000 i sag C-12/98, Miguel Amengual Far mod Juan Amengual Far (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Palma de Mallorca) (»Sjette momsdirektiv — bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — fritagelser«)	1
2000/C 122/02	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. februar 2000 i sag C-228/98, Charalampos Dounias mod Ypourgou Oikonomikon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Simvoulio tis Epikratias) (»Afgift på indførte varer — afgiftspligtig værdi — EF-traktatens artikel 30 og 95 (efter ændring nu artikel 28 EF og 90 EF) — forordning (EØF) nr. 1224/8011«)	1
2000/C 122/03	Domstolens dom af 10. februar 2000 i de forenede sager C-147/97 og C-148/97, Deutsche Post AG mod Gesellschaft für Zahlungssysteme mbH (GZS) (sag C-147/97) og Citicorp Kartenservice GmbH (sag C-148/97) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main) (»Offentlig virksomhed — posttjeneste — ikke-fysisk remail«)	2
2000/C 122/04	Domstolens dom af 10. februar 2000 i sag C-202/97, Fitzwilliam Executive Search Ud, der driver virksomhed under navnet »Fitzwilliam Technical Services (FTS)«, mod Bestuur van het Landelijk instituut sociale verzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Amsterdam) (»Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — bestemmelse af den anvendelige lovgivning — arbejdstagere, som af et vikarbureau udsendes til en anden medlemsstat«)	3
2000/C 122/05	Domstolens dom af 15. februar 2000 i sag C-34/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (»Social sikring — finansiering — den lovgivning, der skal anvendes«)	3

DA

2

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 122/06	Domstolens dom af 15. februar 2000 i sag C-169/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik («Social sikring — finansiering — den lovgivning, der skal anvendes»)	4
2000/C 122/07	Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 16. december 1999 i sag C-170/99 P, Claudi SA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber («Åbenbart, at appellen delvis skal afvises, delvis forkastes»)	4
2000/C 122/08	Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 20. januar 2000 i sag C-171/99 P, Claudi SA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber («Åbenbart, at appellen delvis skal afvises, delvis forkastes»)	5
2000/C 122/09	Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 27. januar 2000 i sag C-341/98 P, Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber («Appel — Den Europæiske Socialfond — beslutning om at nedsætte to tilskud fra Fællesskabet — åbenbart, at appellen skal afvises eller forkastes»)	5
2000/C 122/10	Sag C-471/99: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. november 1999 af Sozialgericht Nürnberg i sagen 1. Alfredo Martinez Dominguez, 2. Joaquin Benitez Urbano, 3. Agapito Mateos Cruz, 4. Carmen Dolores Calvo Fernandez mod Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse	6
2000/C 122/11	Sag C-3/00: Sag anlagt den 6. januar 2000 af regeringen for Kongeriget Danmark mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
2000/C 122/12	Sag C-4/00: Sag anlagt den 6. januar 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	8
2000/C 122/13	Sag C-11/00: Sag anlagt den 14. januar 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Europæiske Centralbank	8
2000/C 122/14	Sag C-15/00: Sag anlagt den 19. januar 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Europæiske Investeringsbank	9
2000/C 122/15	Sag C-30/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. januar 2000 af Supremo Tribunal Administrativo, Anden Afdeling, i sagen William Hinton & Sons Lda mod Fazenda Pública	10
2000/C 122/16	Sag C-37/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. februar 2000 af Nederlandenes Hoge Raad i sagen Herbert Weber mod det skotske selskab Universal Ogden Services Ltd	11
2000/C 122/17	Sag C-38/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. februar 2000 af Deputy Traffic Commissioner, North Western Traffic Area (Det Forenede Kongerige) i sagen Aaron Theophilus Joseph (der driver virksomhed under forretningsnavnet Woodcroft Haulage)	11
2000/C 122/18	Sag C-43/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet af Vestre Landsret den 9. februar 2000 i sagen Andersen og Jensen ApS mod Skatteministeriet	11
2000/C 122/19	Sag C-45/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. maj 1999 af Supremo Tribunal Administrativo, 2ª Secção i sagen Sonae Turismo, SGPS, S.A. mod Fazenda Pública	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 122/20	Sag C-47/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1999 af Bundessozialgericht i sagen Hasan Gevin mod Bundesanstalt für Arbeit — Kindergeldkasse	13
2000/C 122/21	Sag C-51/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 14. februar 2000 af Cour du travail de Bruxelles (6. Afdeling) i sagen Temco Service Industries SA mod Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi og Khalil Lakhdar, procesdeltagere: General Maintenance Contractors SPRL og Buyle-Medros-Vaes Associates SA	13
2000/C 122/22	Sag C-53/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 11. januar 2000 af Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Creteil i sagen S.A. Ferring mod Agence centrale des organismes de sécurité sociale »ACOSS«	13
2000/C 122/23	Sag C-55/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. februar 2000 af Tribunale Ordinario di Roma — Sezione 4 Lavoro — i sagen Elide Gottardo mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)	14
2000/C 122/24	Sag C-59/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt af Vestre Landsret den 14. februar 2000 i sagen Bent Moustén Vestergaard mod Spøttrup Boligselvskab	14
2000/C 122/25	Sag C-60/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1999 af Immigration Appeal Tribunal i sagen Mary Carpenter mod Secretary of State for the Home Department	14
2000/C 122/26	Sag C-62/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 1999 af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Marks & Spencer plc mod Commissioners of Customs & Excise	15
2000/C 122/27	Sag C-64/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. februar 2000 af Court of Session, Scotland, i sagen Hydro Seafood GSP Ltd mod The Scottish Ministers	15
2000/C 122/28	Sag C-70/00: Sag anlagt den 29. februar 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	16
2000/C 122/29	Slettelse af sag C-360/98	16
2000/C 122/30	Slettelse af sag C-373/98	16
2000/C 122/31	Slettelse af sag C-161/99	16
2000/C 122/32	Slettelse af sag C-149/99	16
2000/C 122/33	Slettelse af sag C-380/97	17
2000/C 122/34	Slettelse af sag C-345/97	17
2000/C 122/35	Slettelse af sag C-407/97	17
2000/C 122/36	Slettelse af sag C-395/97	17
2000/C 122/37	Slettelse af sag C-290/99	17
2000/C 122/38	Slettelse af sag C-288/98	17

RETEN I FØRSTE INSTANS

2000/C 122/39	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2000 i de forenede sager T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95, T-35/95, T-36/95, T-37/95, T-38/95, T-39/95, T-42/95, T-43/95, T-44/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95, T-50/95, T-51/95, T-52/95, T-53/95, T-54/95, T-55/95, T-56/95, T-57/95, T-58/95, T-59/95, T-60/95, T-61/95, T-62/95, T-63/95, T-64/95, T-65/95, T-68/95, T-69/95, T-70/95, T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 og T-104/95, Cimenteries m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Konkurrence — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF) — cementmarkedet — retten til kontradiktion — aktindsigt — samlet og kontinuerlig overtrædelse — generel aftale og gennemførelsesforanstaltninger — pålæggelse af ansvar for en overtrædelse — bevis for deltagelse i den generelle aftale og i gennemførelsesforanstaltningerne — objektiv og subjektiv forbindelse mellem den generelle aftale og gennemførelsesforanstaltningerne — bøde — udmåling)	18
2000/C 122/40	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. marts 2000 i sag T-29/97, Alain Libéros mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — indplacering i lønklasse — erhvervs erfaring)	30
2000/C 122/41	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. februar 2000 i de forenede sager T-223/97 og T-17/98, Reinder Kooyman og Petra Van Eynde-Neutens mod Europa-Parlamentet (Tjenestemænd — hjælpeansatte — hjælpeansatte tolke under Parlamentets mødeperiode — lovligheden af indeholdelse af fællesskabsskat i deres vederlag)	30
2000/C 122/42	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. februar 2000 i sag T-82/98, Frans Jacobs mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — forfremmelse — ingen bedømmelsesrapport — forfremmelsesproceduren retsstridig)	31
2000/C 122/43	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2000 i sag T-138/98, Armement coopératif artisanal vendéen (ACAV) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (Fiskeri — forordning (EF) nr. 1239/98 — forbud mod drivgarn — annullationssøgsmål afvisning)	31
2000/C 122/44	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. februar 2000 i sag T-164/98, Giuseppe Carraro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)	32
2000/C 122/45	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2000 i sag T-171/98, Maria Adelina Biasutto mod Rådet for Den Europæiske Union (Tjenestemænd — sygeorlov — ubeføjet udeblivelse — vedtægtens artikel 59 — proceduren for fravær på grund af sygdom)	32
2000/C 122/46	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. marts 2000 i sag T-10/99, Miguel Vicente Nuñez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — forfremmelse — sammenlignende bedømmelse af fortjenester — liste over de tjenestemænd, der anses for mest egnede til forfremmelse — liste over tjenestemænd, der er blevet forfremmet — bedømmelsesrapport — manglende begrundelse)	32
2000/C 122/47	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. februar 2000 i sag T-122/99, The Procter & Gamble Company mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) (»EF-varemærker — formen på et stykke sæbe — formelle mangler ved ansøgningen om registrering af varemærke — absolutte hindringer for registrering — appelkammerets ex officio-prøvelse — overholdelse af retten til kontradiktion — tegn, som udelukkende består af en udformning, der følger af varens egen karakter — forudgående registrering af mærket i visse medlemsstater»)	33

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 122/48	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. februar 2000 i sag T-111/97, Gregorio Valero Jordana og Serge Vadé mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — anmodning om ændret indplacering i lønklasse formalitetsindsigelse — ny og væsentlig omstændighed — realitetspåkendelse)	33
2000/C 122/49	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. februar 2000 i sag T-165/97, Carlos Gómez de la Cruz Talegón mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — anmodning om ændret indplacering i lønklasse — formalitetsindsigelse — ny og væsentlig omstændighed — realitetspåkendelse)	34
2000/C 122/50	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 24. februar 2000 i sag T-37/98, Foreign Trade Association (FTA) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — stævning underskrevet af en advokat, som ikke har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — afvisning)	34
2000/C 122/51	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. februar 2000 i sag T-325/99, Generale Conserve Spa mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Italienske Republik (Åbenbar inkompetence)	35
2000/C 122/52	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 15. februar 2000 i sag T-1/00 R, Gustav Hölzl m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Begæring om foreløbige forholdsregler — realitetspåkendelse af hovedsagen)	35
2000/C 122/53	Sag T-3/00: Sag anlagt den 20. januar 2000 af Athanassios N. Pitsiorlas mod Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Centralbank	35
2000/C 122/54	Sag T-20/00: Sag anlagt den 24. januar 2000 af Ivo Carnacho-Fernandes, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2000/C 122/55	Sag T-22/00: Sag anlagt den 27. januar 2000 af Enrico Sabbioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2000/C 122/56	Sag T-26/00: Sag anlagt den 11. februar 2000 af Société Lecureur SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2000/C 122/57	Sag T-28/00: Sag anlagt den 15. februar 2000 af Luis Borrego Alias mod Regionsudvalget	37
2000/C 122/58	Sag T-31/00: Sag anlagt den 16. februar 2000 af BSB-Fleischimport mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	38
2000/C 122/59	Sag T-34/00: Sag anlagt den 21. februar 2000 af Eurocool Logistik GmbH mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller)	39
2000/C 122/60	Sag T-37/00: Sag anlagt den 24. februar 2000 af Yannick Chevalier-Delanoue mod Rådet for Den Europæiske Union	39
2000/C 122/61	Sag T-38/00: Sag anlagt den 24. februar 2000 af Virgínia Joaquim Matos mod Rådet for Den Europæiske Union	40
2000/C 122/62	Sag T-43/00: Sag anlagt den 28. februar 2000 af Javier Martínez Lara og Milva Urbán Penón mod Rådet for Den Europæiske Union	40
2000/C 122/63	Slettelse af sag T-193/98	41

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 122/64	Slettelse af sag T-88/99	41
2000/C 122/65	Slettelse af sag T-207/99 R	41
2000/C 122/66	Slettelse af sag T-322/99	42
2000/C 122/67	Slettelse af sag T-341/99	42

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 3. februar 2000

i sag C-12/98, Miguel Amengual Far mod Juan Amengual Far (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Palma de Mallorca)⁽¹⁾

(»Sjette momsdirektiv — bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — fritagelser«)

(2000/C 122/01)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-12/98, angående en anmodning, som Audiencia Provincial de Palma de Mallorca (Spanien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Miguel Amengual Far mod Juan Amengual Far, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer) og V. Skouris; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 3. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, fastsætte en hovedregel om, at der skal svares merværdiafgift ved udlejning af

fast ejendom, og som en undtagelse alene fritage udlejning af fast ejendom, der er bestemt til beboelsesformål.

⁽¹⁾ EFT C 72 af 7.3.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 3. februar 2000

i sag C-228/98, Charalampos Dounias mod Ypourgou Oikonomikon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Simvoulio tis Epikratias)⁽¹⁾

(»Afgift på indførte varer — afgiftspligtig værdi — EF-traktatens artikel 30 og 95 (efter ændring nu artikel 28 EF og 90 EF) — forordning (EØF) nr. 1224/8011«)

(2000/C 122/02)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-228/98, angående en anmodning, som Simvoulio tis Epikratias (Grækenland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Charalampos Dounias mod Ypourgou Oikonomikon, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 30 og 95 (efter ændring nu artikel 28 EF og 90 EF) og af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og

dommerne G. Hirsch og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 3. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

DOMSTOLENS DOM

af 10. februar 2000

i de forenede sager C-147/97 og C-148/97, Deutsche Post AG mod Gesellschaft für Zahlungssysteme mbH (GZS) (sag C-147/97) og Citicorp Kartenservice GmbH (sag C-148/97) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main) ⁽¹⁾

(»Offentlig virksomhed — posttjeneste — ikke-fysisk remail«)

(2000/C 122/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-147/97 og C-148/97, angående en anmodning, som Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Deutsche Post AG mod Gesellschaft für Zahlungssysteme mbH (GZS) (sag C-147/97) og Citicorp Kartenservice GmbH (sag C-148/97), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 5, stk. 2 (nu artikel 10, stk. 2, EF), EF-traktatens artikel 30 og 59 (efter ændring nu artikel 28 EF og 49 EF) og EF-traktatens artikel 85 og 86 og artikel 90, stk. 1 og 2 (nu artikel 81 EF, 82 EF og artikel 86, stk. 1 og 2, EF), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.C. Moitinho de Almeida, L. Sevón og R. Schintgen samt dommerne P.J.G. Kapteyn (refererende dommer), C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm og M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 10. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Når der ikke er indgået en aftale mellem postvæsenene i de pågældende medlemsstater om fastsættelse af terminalafgifterne i forhold til de reelle omkostninger ved håndtering og omdeling af den indgående grænseoverskridende post, er det ikke i strid med EF-traktatens artikel 90 (nu artikel 86 EF), sammenholdt med EF-traktatens artikel 86 (nu artikel 82 EF) og EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF), at en enhed som Deutsche Post AG udøver retten efter artikel 25, stk. 3, i verdenspostkonventionen, som vedtaget den 14. december 1989, til i de i artikel 25, stk. 1, andet punktum, og stk. 2 omhandlede tilfælde at opkræve sin indenlandske porto for forsendelser, der indleveres i stort antal til postvæsenet i en anden medlemsstat end den, som den pågældende enhed henhører under. Det er derimod i strid med traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86, at udøve en sådan ret, i det omfang dette indebærer, at en sådan enhed kan opkræve den fulde indenlandske porto, der er gældende i den medlemsstat, enheden henhører under, uden at fradrage de terminalafgifter, det pågældende postvæsen har betalt for de nævnte forsendelser.

- 1) EF-traktatens artikel 95 (efter ændring nu artikel 90 EF) er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvori der opstilles en metode for beregning af beskatningsværdien med henblik på pålæggelse af en omsætningsafgift, en stempelafgift og en særlig forbrugsafgift, såfremt denne metode fører til forskellige resultater alt efter, om den pålægges indenlandske eller indførte varer og således medfører, at de sidstnævnte rammes af en tungere afgiftsbyrde. Henvisningen i den nationale lovgivning til Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi med henblik på fastlæggelse af beskatningsværdien for varer fra andre medlemsstater er ikke i sig selv i strid med traktaten.
- 2) Traktatens artikel 95 eller EF-traktatens artikel 9 og 12 (efter ændring nu artikel 23 EF og 25 EF) er til hinder for en national lovgivning om opkrævning af en afgift som den i hovedsagen omhandlede reguleringsafgift på indførte varer, idet denne afgift pålægges varer fra en anden medlemsstat, men ikke tilsvarende varer, som er fremstillet på medlemsstatens eget område.
- 3) Forordning nr. 1224/80 finder ikke anvendelse på samhandelen mellem medlemsstaterne.
- 4) Fællesskabsretten er til hinder for en national lovgivning, som pålægger toldmyndighederne at tilbageholde de indførte varer i tilfælde af, at der rejses indsigelse over den pålagte afgifts størrelse, medmindre den pågældende betaler afgiften, såfremt denne procedure er mindre gunstig end den, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret, og i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for den pågældende at indføre varer fra andre medlemsstater.
- 5) Traktaten er ikke til hinder for en national bestemmelse, hvorefter indsigelser over opkrævning af afgifter på indførte varer skal behandles under en administrativ procedure, som kan påvirke indførslen af varerne, forudsat at der ikke gælder en sammenlignelig procedure, som finder anvendelse på indsigelser vedrørende indenlandske varer, og som er mere gunstig, og forudsat, at den administrative myndigheds afgørelse, hvorved indførslen af varerne afvises eller begrænses, kan indbringes for domstolene.
- 6) Fællesskabsretten er ikke til hinder for en national lovgivning, som kun undtagelsesvis tillader vidneførsel i retstvister, hvor der er nedlagt påstand om, at staten skal udrede erstatning for et tab, som følger af en tilsidesættelse af fællesskabsretten, forudsat at denne bestemmelse også finder anvendelse i søgsmål på grundlag af national ret, og forudsat, at den ikke forhindrer borgeren i at påberåbe sig den retsbeskyttelse, som følger af fællesskabsrettens direkte virkning.

⁽¹⁾ EFT C 278 af 5.9.1998.

⁽¹⁾ EFT C 181 af 14.6.1997.

DOMSTOLENS DOM

af 10. februar 2000

i sag C-202/97, Fitzwilliam Executive Search Ud, der driver virksomhed under navnet »Fitzwilliam Technical Services (FTS)«, mod Bestuur van het Landelijk instituut sociale verzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Amsterdam)⁽¹⁾

(»Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — bestemmelse af den anvendelige lovgivning — arbejdstagere, som af et vikarbureau udsendes til en anden medlemsstat«)

(2000/C 122/04)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-202/97, angående en anmodning, som Arrondissementsrechtbank, Amsterdam (Nederlandene), i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Fitzwilliam Executive Search Ud, der driver virksomhed under navnet »Fitzwilliam Technical Services (FTS)«, mod Bestuur van het Landelijk instituut sociale verzekeringen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 14, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af artikel 11, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som kodificeret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT L 230, s. 6), og ajourført indtil tidspunktet for de faktiske omstændigheder, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.C. Moitinho de Almeida, L. Sevón og R. Schintgen samt dommerne P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch (refererende dommer) og M. Wathelet; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 10. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 14, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som kodificeret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, og ajourført: indtil tidspunktet for de faktiske omstændigheder, skal fortolkes således, at et vikarbureau, som fra en medlemsstat stiller arbejdstagere til rådighed for virksomheder, der er beliggende i en anden medlemsstat, for at være omfattet af den fordelagtige ordning i henhold til denne bestemmelse normalt skal drive sin virksomhed i den førstnævnte stat.

- 2) Et vikarbureau udøver normalt sin virksomhed i den medlemsstat, hvor det har hjemsted, såfremt det sædvanligvis driver virksomhed af betydeligt omfang på denne stats område.
- 3) Artikel 11, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som kodificeret ved forordning nr. 2001/83, og ajourført indtil tidspunktet for de faktiske omstændigheder, skal fortolkes således, at den attest, som er udstedt af den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i en medlemsstat, er bindende for socialsikringsinstitutionerne i de andre medlemsstater, for så vidt som den bekræfter, at arbejdstagere, som er udsendt af et vikarbureau, er omfattet af den sociale sikringsordning i den medlemsstat, hvor bureauet har hjemsted. Såfremt institutionerne i de andre medlemsstater imidlertid udtrykker tvivl med hensyn til rigtigheden af de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund for attesten, eller med hensyn til den retlige bedømmelse af disse faktiske omstændigheder og følgelig med hensyn til, om angivelserne i attesten er i overensstemmelse med forordning nr. 1408/71, herunder navnlig med forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), skal den udstedende institution på ny undersøge, om attesten er udstedt på et korrekt grundlag, og efter omstændighederne tilbagekalde den.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 12.7.1997.

DOMSTOLENS DOM

af 15. februar 2000

i sag C-34/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik⁽¹⁾

(»Social sikring — finansiering — den lovgivning, der skal anvendes«)

(2000/C 122/05)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-34/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P. Hillenkamp og H. Michard) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: K. Rispal-Bellanger og C. Chavance), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik ved at opkræve et bidrag til dækning af underskuddet på de sociale sikringsordninger af erhvervsindtægter og indkomstsurogater for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er bosat i Frankrig, men som arbejder i en anden medlemsstat og ikke er omfattet af den franske socialsikringslovgivning som følge af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden

for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), har undladt af opfylde de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EF-traktatens artikel 48 og 52 (efter ændring nu artikel 39 EF og 43 EF), samt nævnte forordnings artikel 13, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), D.A.O. Edward, L. Sevón og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm og M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 15. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har ved at opkræve et bidrag til dækning af underskuddet på de sociale sikringsordninger af erhvervsindtægter og indkomstsurrugater for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er bosat i Frankrig, men som arbejder i en anden medlemsstat og ikke er omfattet af den franske socialsikringslovgivning som følge af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler den i henhold til nævnte forordnings artikel 13 og EF-traktatens artikel 48 og 52 (efter ændring nu artikel 39 EF og 43 EF).
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 94 af 28.3.1998.

DOMSTOLENS DOM

af 15. februar 2000

i sag C-169/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(»Social sikring — finansiering — den lovgivning, der skal anvendes«)

(2000/C 122/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-169/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P. Hillenkamp og H. Michard) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: K. Rispal-Bellanger og C. Chavance), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik ved at opkræve et generelt socialsikringsbidrag af erhvervsindtægter og indkomstsurrugater for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er bosat i Frankrig,

men ikke er omfattet af den franske socialsikringslovgivning som følge af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EF-traktatens artikel 48 og 52 (efter ændring nu artikel 39 EF og 43 EF), samt nævnte forordnings artikel 13, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), D.A.O. Edward, L. Sevón og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm og M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 15. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har ved at opkræve et generelt socialsikringsbidrag af erhvervsindtægter og indkomstsurrugater for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er bosat i Frankrig, men ikke er omfattet af den franske socialsikringslovgivning som følge af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler den i henhold til nævnte forordnings artikel 13 og EF-traktatens artikel 48 og 52 (efter ændring nu artikel 39 EF og 43 EF).
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 278 af 5.9.1998.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 16. december 1999

i sag C-170/99 P, Clauni SA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Åbenbart, at appellen delvis skal afvises, delvis forkastes«)

(2000/C 122/07)

(Processprog: fransk)

I sag C-170/99 P, Clauni SA, Le Passage (Frankrig), Jean-Marie Bissières, La Croix Blanche (Frankrig), Loma SA, tidligere

Lomagenais SA, Penne d'Agenais (Frankrig), og André Lompech, Penne d'Agenais (Frankrig), ved advokat D. Veyssi re, Agen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. May, 31, Grand-Rue, angående appel af kendelse afsagt den 9. marts 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-205/98, Clauni SA m.fl. mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne kendelse — den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: R. Tricot) — har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida, og dommerne J.-P. Puissechet og F. Macken; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 1999 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Clauni SA, Loma SA, Jean-Marie Bissieres og Andr  Lompech betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 226 af 7.8.1999.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 20. januar 2000

i sag C-171/99 P, Clauni SA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»åbenbart, at appellen delvis skal afvises, delvis forkastes«)

(2000/C 122/08)

(Processprog: fransk)

I sag C-171/99 P, Clauni SA, Le Passage (Frankrig), Jean-Marie Bissieres, La Croix Blanche (Frankrig), Loma SA, tidligere Lomagenais SA, Penne d'Agenais (Frankrig), og Andr  Lompech, Penne d'Agenais (Frankrig), ved advokat D. Veyssi re, Agen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. May, 31, Grand-Rue, angående appel af kendelse afsagt den 9. marts 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-206/98, Clauni SA m.fl. mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne kendelse — den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: R. Tricot) — har Domstolen

(Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida, og dommerne C. Gulmann og F. Macken (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 20. januar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Clauni SA, Loma SA, Jean-Marie Bissieres og Andr  Lompech betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 226 af 7.8.1999.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 27. januar 2000

i sag C-341/98 P, Proderec — Forma o e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Appel — Den Europæiske Socialfond — beslutning om at nedsætte to tilskud fra Fællesskabet —  benbart, at appellen skal afvises eller forkastes«)

(2000/C 122/09)

(Processprog: portugisisk)

I sag C-341/98 P, Proderec — Forma o e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE, Almada (Portugal), ved advokat M. Rodrigues, Lissabon, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. Figueira og K. Simonsson), angående appel med påstand om ophævelse af dommen afsagt den 16. juli 1998 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sag T-72/97, Proderec mod Kommissionen, Sml. H, s. 2847), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.C. Moitinho de Almeida, og dommerne J.-P. Puissechet og F. Macken (refererende dommer); generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: R. Grass, den 27. januar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 340 af 7.11.1998.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. november 1999 af Sozialgericht Nürnberg i sagen 1. Alfredo Martinez Dominguez, 2. Joaquin Benitez Urbano, 3. Agapito Mateos Cruz, 4. Carmen Dolores Calvo Fernandez mod Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse

(Sag C-471/99)

(2000/C 122/10)

Ved kendelse afsagt den 22. november 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. december 1999, har Sozialgericht Nürnberg i sagen 1. Alfredo Martinez Dominguez, 2. Joaquin Benitez Urbano, 3. Agapito Mateos Cruz, 4. Carmen Dolores Calvo Fernandez mod Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 77, stk. 2, litra b), sammenholdt med artikel 79, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ fortolkes således, at familiedydelser til børn, der forsørges af pensionister, hvis ret til pension i en medlemsstat ikke alene har hjemmel i medlemsstatens lovgivning, men i henhold til koordinerende bestemmelser i europæisk socialret, skal udbetales som fuld ydelse, når pensionskravet over for en anden medlemsstat end bopælsstaten vedrører perioder eller først opstår fra et tidspunkt, hvor retten til de familiedydelser, der er fastsat i bopælsstatens lovgivning, ikke består eller ikke længere består, enten som følge af, at en aldersgrænse eller en indtægtsgrænse er overskredet, eller som følge af, at der ikke er fremsat begæring?
2. Skal artikel 78, stk. 2, litra b), sammenholdt med artikel 79, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortolkes således, at familiedydelser til børn af en afdød arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som har været omfattet af lovgivningen i flere medlemsstater — når retten til efterladtepension for børn i en medlemsstat, hvis lovgivning har fundet anvendelse, hverken består alene på grund af lovgivningen i denne medlemsstat eller på grund af koordinerende bestemmelser i europæisk socialret — skal udbetales som fuld ydelse, når kravet på efterladtepension over for den anden medlemsstat end bopælsstaten vedrører perioder eller først opstår fra et tidspunkt, hvor der ikke haves eller ikke længere haves krav på de ydelser, der er fastsat i bopælsstatens lovgivning, enten som følge af, at en aldersgrænse eller en indtægtsgrænse er overskredet, eller som følge af, at der ikke er fremsat begæring?

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

Sag anlagt den 6. januar 2000 af regeringen for Kongeriget Danmark mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-3/00)

(2000/C 122/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. januar 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af regeringen for Kongeriget Danmark ved kontorchef Jørgen Molde, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Kongelig Dansk Ambassade, 4, boulevard Royal.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 26. oktober 1999 om de af Kongeriget Danmark notificerede nationale bestemmelser om anvendelsen af sulfitter, nitritter og nitrater i levnedsmidler annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

— Væsentlige formelle mangler

- manglende høring af Danmark inden den anfægtede beslutning blev truffet

Princippet om ret til kontradiktion er tilsidesat, idet der ikke er givet den danske regering lejlighed til at udtale sig om indholdet eller resultatet af Kommissionens beslutning inden den blev truffet.

- manglende høring af Danmark vedrørende udtalelser fra andre lande

Disse udtalelser må formodes at have haft indflydelse på Kommissionens beslutning og Kommissionen burde have givet Danmark lejlighed til at fremkomme med bemærkninger til disse udtalelser, der i et vist omfang beror på misforståelser af de danske regler.

— Retlige mangler

- Kommissionens beslutning beror på en retsvildfarelse:

I forbindelse med fastsættelsen af regler kan man ikke adskille den sundhedsmæssige vurdering af et givet stof fra vurderingen af det teknologiske behov for dets anvendelse. Anvendelsen af et givet tilsætningsstof medfører en potentiel risiko for menneskers sundhed, og dets anvendelse er således kun berettiget i det omfang, der er et teknologisk behov for det. Det teknologiske behov er derfor et relevant kriterium i vurderingen af hensynet til menneskers sundhed i traktatens artikel 30 og dermed også i traktatens artikel 95, stk. 4. Der foreligger en retsvildfarelse når

Kommissionen anfører, at det teknologiske behov ikke har tilknytning til målet om beskyttelse af folkesundheden, som nævnt i traktatens artikel 30. Den danske regering er ikke enig i, at det, når de lovgivende EU-institutioner har foretaget en afvejning af de relevante hensyn og udstedt en retsakt, ikke længere tilkommer medlemsstaterne at stille spørgsmålstejn ved den foretagne afvejning, idet formålet med bestemmelserne i traktatens artikel 95, stk. 4 og 6, netop er at give medlemsstaterne mulighed for, hvis de finder det nødvendigt, at opretholde nationale bestemmelser på grundlag af en anden afvejning end den, som er foretaget af EU-institutionerne.

- Kommissionens beslutning hviler for så vidt angår nitritter og nitrater på en fejlagtig anvendelse af proportionalitetsprincippet

Det fremgår af den anfægtede beslutning, dels at Kommissionen er af den opfattelse, at de danske foranstaltninger er mere vidtrækkende end det, der er nødvendigt for at beskytte folkesundheden, dels at det teknologiske behov ingen tilknytning har til målet om beskyttelse af folkesundheden som nævnt i traktatens artikel 30. Kommissionen synes således at mene, at de danske foranstaltninger udgør en unødvendig (over-)beskyttelse af folkesundheden. Hermed hviler Kommissionens beslutning på en fejlagtig anvendelse af proportionalitetsprincippet. I denne sag foreligger der ikke videnskabelig usikkerhed for så vidt angår det faktum, at kræftfremkaldende nitrosaminer dannes ved tilsætning af nitritter og nitrater til kødprodukter. EU's Videnskabelige Komite for Levnedsmidler har vurderet, at der ikke kan fastsættes en nedre grænse, under hvilken risikoen for kræft ved indtagelse af nitrosaminer ikke består, og dermed må medlemsstaterne så meget desto mere have mulighed for, i medfør af forsigtighedsprincippet at træffe foranstaltninger til beskyttelse af menneskers sundhed. Proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for nationale regler, som med henblik på beskyttelse af menneskers sundhed fastsætter grænseværdier for brugen af nitritter og nitrater i levnedsmidler, der svarer til det strengt nødvendige teknologiske behov for at opnå den nødvendige konserverende effekt i de pågældende kødprodukter og sikre fraværet af mikrobiologisk sundhedsfare. De danske regler er fastsat i overensstemmelse med disse proportionalitetskrav, og de danske grænseværdier tillader markedsføring af produkter, hvor tilsætningen af nitritter og nitrater skyldes et reelt teknologisk behov.

Subsidiært gøres det gældende, at Kommissionens beslutning hviler på en åbenbar overskridelse af grænserne for Kommissionens skønsbeføjelse ved anvendelse

af proportionalitetsprincippet: med de skønsbeføjelser, som er tillagt den i artikel 95 EF, følger en særlig forpligtelse for Kommissionen til at basere sin beslutning på et videnskabeligt korrekt og fuldstændigt oplyst grundlag. Dette er ikke tilfældet i denne sag. Kommissionen har i sin beslutning indskrænket sig til at fremføre helt udokumenterede påstande vedrørende det teknologiske behov. De danske regler er, i modsætning til direktivets grænseværdier for anvendelse af nitritter og nitrater i levnedsmidler, helt i overensstemmelse med anbefalinger fra den Videnskabelige Komite for Levnedsmidler (Komiteens udtalelser fra 1990 og 1995). Dette forhold skaber en klar formodning om, at de danske regler er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- Kommissionens beslutning er for så vidt angår sulfitter baseret på en retsvildfarelse, herunder en forkert anvendelse af proportionalitetsprincippet.

De danske reglers fastsættelse af produkter, i hvilke sulfitter tillades, er ikke vilkårligt og uden konsekvens som angivet af Kommissionen. Valget af produkter er ikke vilkårligt, da der alene er tale om en opretholdelse af gældende danske regler i overensstemmelse med traktatens artikel 95, stk. 4. De gældende regler er baseret på en nøje gennemgang af, dels hvor lave mængder sulfitter, der opfylder det teknologiske behov i forskellige produkter, og dels for hvilke produkter der findes alternative metoder til konservering.

De danske regler er endvidere proportionale idet de er helt i overensstemmelse med anbefalinger fra den Videnskabelige Komite for Levnedsmidler (Komiteens udtalelse af 25. februar 1994).

- Kommissionen inddrager på fejlagtig måde spørgsmålet om særlige forhold i Danmark i grundlaget for sin beslutning

Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger særlige forhold i en medlemsstat for at retfærdiggøre anvendelsen af traktatens artikel 95, stk. 4, indgår ikke i de hensyn, der opregnes i bestemmelsen. Bestemmelsens stk. 4 nævner alene »vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet«.

- Kommissionens beslutning er baseret på en række faktisk forkerte og/eller mangelfulde antagelser.
- Mangelfuld stillingtagen, overtrædelse af traktatens artikel 95, stk. 6.

Kommissionen tager ikke i overensstemmelse med artiklens stk. 6 stilling til, om de anmeldte danske regler er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandlen mellem medlemsstaterne, eller om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

— Mangelfuld begrundelse.

Sag anlagt den 6. januar 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-4/00)

(2000/C 122/12)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. januar 2000 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Frank Benyon og Bernard Mogin, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold EF-traktatens artikel 43 og 48, idet den har opretholdt artikel 3 og 3-1 i den franske lov nr. 67-5 om ordningen for skibe og andre fartøjer og artikel 219 i den franske toldlov, som ændret ved lov nr. 96-151 af 26. februar 1996 om trafikale anliggender.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det bestemmes i artikel 3, stk. 2, tredje afsnit, litra a), b) og c), i den franske lov nr. 67-5, at redere, som driver virksomhed i selskabsform, skal opfylde visse nationalitetskrav dels for så vidt angår medlemmerne af disse selskabers administrative og ledende organer [stk. 2, litra a), b), og c)], dels for så vidt angår selskabsdeltagere [stk. 2, litra c)]. Imidlertid skal medlemsstaterne behandle alle selskaber, som opfylder kriterierne i traktatens artikel 48, på samme måde som de behandler fysiske personer, som er statsborgere i andre medlemsstater. Dette gælder selv når hovedparten af selskabets bestyrelsesmedlemmer ikke er statsborgere i en EF-medlemsstat, når selskabet er oprettet af tredjelandsstatsborgere eller med midler, som hidrører fra tredjelande, eller når selskabet er et datterselskab af et moderselskab etableret i et tredjeland. De ovennævnte begrænsninger, som vedrører kontrollen med de administrative

organer, udgør hindringer for selskabernes etablering, navnlig for så vidt angår filialer, agenturer eller datterselskaber af selskaber etableret i andre medlemsstater, hvor der ikke gælder sådanne begrænsninger. Selskaber, som drives af statsborgere fra tredjelande, er forpligtet til at ændre sammensætningen af deres administrative organer, såfremt de ønsker at indregistrere skibe og oprette virksomhed i Frankrig. Dermed er de betingelser, som er indeholdt i lovens artikel 3, stk. 2, a), b), og c), i strid med bestemmelserne i traktatens artikel 48, idet de opstiller nationalitetskrav for selskabsdeltagere og bestyrelsesmedlemmer, som ikke følger af denne bestemmelse, og dermed ikke ligestiller selskaber med fysiske personer for så vidt angår etableringsretten i forbindelse med indregistrering af skibe. Selv om disse bestemmelser anvendes uden forskel på franske selskaber og på selskaber fra andre EF-medlemsstater, er de ikke desto mindre i strid med bestemmelserne i traktatens artikel 43 og 48. Disse artikler er endvidere tilsidesat ved lovens artikel 3, stk. 3 og 4, samt ved dens artikel 3-1, 1) og 2), for så vidt som disse henviser til lovens artikel 3, stk. 2.

Sag anlagt den 14. januar 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-11/00)

(2000/C 122/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. januar 2000 anlagt sag mod Den Europæiske Centralbank af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved vicegeneraldirektør Christiaan Timmermans, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og de juridiske konsulenter Hans Peter Hartvig og Ulrich Wölker, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Den afgørelse af 7. oktober 199, som styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank har truffet om bekæmpelse af svig⁽¹⁾ annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Tidsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

Forordning (EF) nr. 1073/1999 finder anvendelse på ECB. Den Europæiske Centralbank (ECB) blev oprettet ved EF-traktaten og udgør, uanset dens særlige status, et fællesskabsorgan. Den uafhængighed, som ECB påberåber sig, er kun funktionsbestemt og er begrænset til udførelsen af bankens særlige opgaver i henhold til traktaten og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESC-statuten). Beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser kan række ud over beskyttelsen af fællesskabsbudgettet, idet den omfatter de budgetter, som »forvaltes« af Fællesskaberne, som f.eks. Den Europæiske Udviklingsfond, eller de decentrale fællesskabsorganers budgetter, som er adskilt fra Fællesskabernes almindelige budget, og hvortil der for visse organers vedkommende tilføres midler fra egne indtægter. Dermed udelukker den omstændighed, at ECB har sit eget budget og sine egne finansielle midler, ikke, at foranstaltninger, som er truffet i henhold til EF-traktatens artikel 280, stk. 4, såsom forordning (EF) nr. 1073/1999, finder anvendelse på ECB. Selv hvis man antog, at det var relevant at sondre mellem på den ene side De Europæiske Fællesskabers budget og på den anden side ECB's budget og bankens egne midler, ville ECB stadig være omfattet af forordningens anvendelsesområde, idet banken også forvalter budgetmidler for Fællesskabet. Således opkræver den fællesskabsskat af løn og vederlag til bankens ledelse og medarbejdere, ligesom den forvalter Fællesskabernes lånoptagelse og udlån i forbindelse med finansiell støtte på mellemlang sigt.

Den omtvistede afgørelse er i strid med artikel 4 i forordning (EF) nr. 1073/1999 af følgende grunde:

- Afgørelsens artikel 2 indeholder en klar afvisning af OLAF's beføjelse til at foretage interne undersøgelser i ECB.
- Afgørelsen indeholder ikke foranstaltninger til gennemførelse af forpligtelserne i henhold til forordningens artikel 4, stk. 6, idet det derimod fremgår af afgørelsen, at bankens tjenestemænd skal underrette Direktoratet for Intern Revision og Udvalget for Bekæmpelse af Svig, som er oprettet ved afgørelsen — og ikke OLAF — om tilfælde af svig.

(1) ECB/1999/5, EFT L 291 af 13.11.1999, s. 36.

Sag anlagt den 19. januar 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Europæiske Investeringsbank

(Sag C-15/00)

(2000/C 122/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. januar 2000 anlagt sag mod Den Europæiske Investeringsbank af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved

vicegeneraldirektør Christiaan Timmermans, Kommissionens Juridiske Tjeneste, juridisk konsulent Hans Peter Hartvig og Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Den afgørelse, Den Europæiske Investeringsbank har truffet om samarbejdet med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽¹⁾ annulleres.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for annullationspåstanden i sagen, som principalt er anlagt i henhold til artikel 237, litra b), EF og subsidiært i henhold til artikel 230 EF, gør Kommissionen gældende, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (EURATOM) nr. 1074/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), er tilsidesat.

Forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (EURATOM) nr. 1074/1999 finder anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank (EIB). EIB blev oprettet ved EF-traktaten og udgør, uanset bankens særlige status, et fællesskabsorgan. Denne særlige status er kun funktionsbestemt og er begrænset til udførelsen af EIB's særlige opgaver i henhold til traktaten og dens vedtægter. Hidtil har EIB ikke været i stand til at godtgøre, på hvilken måde de regler, som Rådet har udstedt til bekæmpelse af svig, konkret kan hindre eller begrænse EIB i udførelsen af bankens særlige opgaver. Beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser kan række ud over beskyttelsen af fællesskabsbudgettet, idet den omfatter de budgetter, som »forvaltes« af Fællesskaberne, som f.eks. Den Europæiske Udviklingsfond, eller de decentrale fællesskabsorganers budgetter, som er adskilt fra Fællesskabernes almindelige budget, og hvortil der for visse organers vedkommende tilføres midler fra egne indtægter. Dermed udelukker den omstændighed, at EIB har sit eget budget og sine egne finansielle midler, ikke, at foranstaltninger, som er truffet i henhold til EF-traktatens artikel 280, stk. 4, såsom forordning (EF) nr. 1073/1999, finder anvendelse på EIB. Selv hvis man antog, at anvendelsesområdet for traktatens artikel 280, stk. 4, kun omfattede de finansielle interesser, som var forbundet med fællesskabsbudgettet, er det utvivlsomt, at forordning nr. 1073/1999 også skal finde anvendelse på EIB, som også forvalter Fællesskabernes budgetmidler. Således opkræver banken fællesskabsskat af løn og vederlag til bankens medlemmer, dens organer og medarbejdere, ligesom den forvalter budgetmidler for Fællesskabet vedrørende særlige opgaver, som den har fået overdraget. Som et andet eksempel kan det nævnes, at EIB for Fællesskabets regning forvalter risikokapital og rentegodtgørelser, som finansieres ved indtægter fra Den Europæiske Investeringsfond.

Den omtvistede afgørelse er i strid med artikel 4 i forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning nr. 1074/1999 af følgende årsager:

- Afgørelsen indeholder en klar afvisning af OLAF's beføjelse til at foretage interne undersøgelser i EIB, og udgør reelt en afvisning af, at forordning nr. 1073/1999 og forordning nr. 1074/1999 kan finde anvendelse på, EIB. Desuden forudsætter OLAF's adgang til oplysninger, som EIB råder over, i hvert enkelt tilfælde en tilladelse fra EIB's formand, som også, fastsætter de nærmere regler for denne adgang.
- Det bestemmes, at OLAF blot yder bistand ved bekæmpelse af svig for så vidt angår de transaktioner, som foretages med EIB's egne midler, og hermed opstiller banken en sondring mellem de forskellige finansielle kilder, som er uforenelig med beskyttelsen af Det Europæiske Fællesskabs »finansielle interesser«.
- Afgørelsen indeholder på ingen måde tilstrækkelige foranstaltninger til gennemførelse af forpligtelserne i henhold til forordningernes artikel 4, stk. 6.

(¹) Ikke offentliggjort, fremsendt til Kommissionen ved skrivelse af 16.11.1999.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. januar 2000 af Supremo Tribunal Administrativo, Anden Afdeling, i sagen William Hinton & Sons Lda mod Fazenda Pública

(Sag C-30/00)

(2000/C 122/15)

Ved kendelse afsagt den 12. januar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. februar 2000, har Supremo Tribunal Administrativo, Anden Afdeling, i sagen William Hinton & Sons Lda mod Fazenda Pública forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Skal artikel 1, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 (¹) af 24. juli 1979, fortolkes således, at når den retlige handling, der betegnes som »bogføring«, er udført, må den nødvendigvis have fundet sted på et tidspunkt forud for meddelelsen om opkrævning og den egentlige opkrævning?
- b) Skal det i henhold til artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 antages, at der ikke har fundet nogen bogføring sted, når den første notering, som toldmyndigheden foretager af afgiftsbeløbet i regnskabsregisteret eller i andre tilsvarende fortegnelser, har til formål at registrere opkrævningen af disse afgifter?

- c) Kan med henblik på anvendelsen af artikel 1, stk. 1 og stk. 2, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 den første opgørelse af det skyldige afgiftsbeløb antages at afslutte fristen for efteropkrævning, eller udløber fristen derimod på det tidspunkt, hvor der foretages en anden opgørelse, der tilbagekalder og erstatter den første, idet den fastsætter et nyt afgiftsbeløb?
- d) Hvilken betydning skal der tillægges tiltrædelsestraktatens artikel 254(²), når der deri pålægges Den Portugisiske Republik en forpligtelse til at afvikle overskudslagre af produkter og særligt bestemmes, at dette skal ske »for dennes regning«?
- e) Skal det anses for uforeneligt med forpligtelsen i tiltrædelsestraktatens artikel 254, som er blevet udfyldt ved de nærmere bestemmelser i to gennemførelsesforordninger — Rådets forordning (EØF) nr. 3771/85 (³) af 20. december 1985 (artikel 8), Kommissionens forordning (EØF) nr. 579/86 af 28. februar 1986 (artikel 4 og 8) — at de portugisiske toldmyndigheder over for indehavere af overskudssukker 4 rejser krav om betaling af de i forordning (EØF) nr. 579/86 (⁴) (artikel 7, stk. 1) fastsatte afgifter i en situation, hvor Den Portugisiske Republik har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på eksport af sukkeret ud af Fællesskabet?
- f) Skal det anses for en relevant fejl omfattet af artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/791 af 24. juni 1979, at der er foretaget en urigtig vurdering af behovet for sukker til offentlig forsyning i den selvstyrende region Madeira, som førte til, at der blev meddelt importtilladelse med toldfritagelse under fuldt kendskab til tiltrædelsestraktatens artikel 254 og Rådets forordning (EØF) nr. 3771/85?
- g) Skal de gentagne faktiske og retlige fejl, der blev begået af den kompetente toldmyndighed ved beregningen af det skyldige beløb, anses for relevante fejl omfattet af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79?
- h) Såfremt de to foregående spørgsmål besvares bekræftende, ville den afgiftspligtige da med rimelighed kunne forventes at have opdaget disse fejl, begået af de kompetente toldmyndigheder?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24.7.1979 om opkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, EFT L 197 af 3.8.1979, s. 1.

(²) EFT L 302 af 15.11.1985.

(³) Rådets forordning (EØF) nr. 3771/85 af 20.12.1985 om lagre af landbrugsprodukter i Portugal, EFT L 362 af 31.12.1985, s. 21.

(⁴) Kommissionens forordning (EØF) nr. 579/86 af 28.2.1986 om de nærmere bestemmelser for lagrene af sukkerprodukter pr. 1. marts 1986 i Spanien og Portugal, EFT L 57 af 1.3.1986, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. februar 2000 af Nederlandenes Hoge Raad i sagen Herbert Weber mod det skotske selskab Universal Ogden Services Ltd

(Sag C-37/00)

(2000/C 122/16)

Ved dom afsagt den 4. februar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. februar 2000, har Nederlandenes Hoge Raad i sagen Herbert Weber mod det skotske selskab Universal Ogden Services Ltd forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Skal arbejde, der udføres af en arbejdstager som defineret i Wet arbeid mijnbouw Nordsee (WAMN)⁽¹⁾ på den nederlandske del af kontinentalsoklen under Nordsøen, med henblik på anvendelsen af Bruxelles-konventionens⁽²⁾ artikel 5, nr. 1, anses for eller sidestilles med arbejde, der er udført i Nederlandene?
- b) I bekræftende fald, er det da ved besvarelsen af spørgsmålet, om arbejdstageren skal anses for »sædvanligvis« at have udført sit arbejde i Nederlandene, hele perioden for hans ansættelse, der skal tages i betragtning, eller er det hans seneste ansættelsesperiode?
- c) Skal der ved besvarelsen af spørgsmål b) sondres mellem det tidsrum, hvori WAMN endnu ikke var trådt i kraft — og den nederlandske lovgivning således for et tilfælde som det foreliggende endnu ikke anviste nogen geografisk kompetent nederlandsk ret — og tidsrummet efter WAMN's ikrafttræden?

⁽¹⁾ Lov af 2.11.1992, Stb. 592.

⁽²⁾ Konvention af 27.9.1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handels-sager.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. februar 2000 af Deputy Traffic Commissioner, North Western Traffic Area (Det Forenede Kongerige) i sagen Aaron Theophilus Joseph (der driver virksomhed under forretningsnavnet Woodcroft Haulage)

(Sag C-38/00)

(2000/C 122/17)

Ved kendelse afsagt den 2. februar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. februar 2000, har Deputy Traffic Commissioner, North Western Traffic Area (Det Forenede

Kongerige) i sagen Aaron Theophilus Joseph (der driver virksomhed under forretningsnavnet Woodcroft Haulage) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

I betragtning af at samtlige alvorlige overtrædelser omfattes af paragraph 2 (a) i Schedule 3 i 1995 Act, var det da nødvendigt til gennemførelse af Rådets direktiv 98/76/EF⁽¹⁾ af 1. oktober 1998 at lade ordet »gentagne« udgå i relation til overtrædelser af bestemmelserne om vejtransport (Schedule 3, paragraph 2 (b)), og skal direktiv 98/76/EF af 1. oktober 1998 i bekræftende fald fortolkes således, at en person under ingen omstændigheder kan anses for at opfylde kravet om hæderlighed, såfremt den pågældende er fundet skyldig i 2 eller flere overtrædelser af bestemmelserne om vejtransport under én og samme retssag?

⁽¹⁾ Om ændring af direktiv 96/26/EF om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette deri faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport (EFT L 277 af 14.10.1998, s. 17).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet af Vestre Landsret den 9. februar 2000 i sagen Andersen og Jensen ApS mod Skatteministeriet

(Sag C-43/00)

(2000/C 122/18)

Ved beslutning truffet den 9. februar 2000, indgået til Domstolens justitskontor den 14. februar 2000, har Vestre Landsret i sagen Andersen og Jensen ApS mod Skatteministeriet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1

Skal bestemmelserne i direktiv 90/434/EØF3⁽¹⁾ (fusionsdirektivet) forstås således, at det er i strid med bestemmelserne i dette direktiv, navnlig artikel 2, litra c) og litra i), at en medlemsstats myndigheder afviser at anse en disposition for omfattet af direktivets bestemmelser om tilførsel af aktiver, når den pågældende transaktion indebærer, at samtlige det indskydendes selskabs aktiver og passiver tilføres et andet selskab (det modtagende selskab) med undtagelse af dels en mindre aktiepost, dels provenuet af et af det indskydende selskab optaget lån?

Spørgsmål 2

Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at det må lægges til grund, at det indskydende selskab optog det pågældende lån med henblik på at nedbringe nettoværdien af de aktiver og passiver, der tilføres det modtagende selskab, idet låneprovenuet skal forblive i det indskydende selskab, medens gældsforpligtelsen skal tilføres det modtagende selskab?

Spørgsmål 3

Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål og/eller spørgsmål 2, at det må lægges til grund, at optagelsen af det pågældende lån skete med henblik på at skabe mulighed for, at hidtidige medarbejdere som led i et generationsskifte i virksomheden ville være i stand til at finansiere tegning af aktieposter i det modtagende selskab?

Spørgsmål 4

Skal bestemmelserne i fusionsskattedirektivet, og navnlig bestemmelsen i direktivets artikel 2, litra i), forstås således, at det er i strid med disse bestemmelser, at det opstilles som vilkår for at anse en disposition for omfattet af direktivets bestemmelser om tilførsel af aktiver, at der fra det indskydende selskab, de personlige hovedaktionærer eller tredjemand i øvrigt ikke stilles sikkerhed til fordel for det modtagende selskab, fordi det er oplyst, at det modtagende selskabs fremtidige likviditetsbehov skal finansieres ved en driftskredit fra et pengeinstitut, som har ønsket pant i aktierne i det modtagende selskab?

(¹) af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. maj 1999 af Supremo Tribunal Administrativo, 2ª Secção i sagen Sonae Turismo, SGPS, S.A. mod Fazenda Pública

(Sag C-45/00)

(2000/C 122/19)

Ved kendelse afsagt den 26. maj 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. februar 2000, har Supremo Tribunal Administrativo, 2ª Secção i sagen Sonae Turismo, SGPS, S.A. mod Fazenda Pública forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kan artikel 10 i Rådets direktiv 69/335/EØF(¹) påberåbes af en borger i forhold til staten, selv om direktivet ikke er blevet gennemført i national ret?
- 2) Skal de i artikel 4, stk. 3, i direktiv 69/335/EØF omhandlede dispositioner anses for omfattet af forbuddet i direktivets artikel 10, hvorefter det er forbudt at opkræve ikke alene kapitaltilførselsafgift, men også skatter og afgifter af enhver art i anledning af de nævnte dispositioner, uanset under hvilken form?
- 3) Skal artikel 10 og artikel 12, stk. 1, litra e), i direktiv 69/335/EØF fortolkes således, at de er til hinder for, at de gebyrer, der skal erlægges for (lovpligtig) indførsel i handelsregisteret af beslutninger om kapitalforhøjelser eller vedtægtsændringer, beregnes henholdsvis på grundlag af det beløb, hvormed selskabskapitalen forhøjes, og selskabskapitalen?
- 4) Kan det forhold, at gebyrerne varierer, anses for direkte eller indirekte at afhænge af omkostningerne ved den præsterede ydelse?
- 5) Omfatter omkostningerne vederlag til tjenestemænd, befuldmægtigede eller andre offentligt ansatte, udgifter til mindre vigtige opgaver, som udføres gratis, og en del af de generelle udgifter (leje af lokaler, computere og kommunikationsudstyr, elektricitet, vand og lignende), der kan medregnes til registreringsvirksomhed?
- 6) Er det tilladt, under hensyn til de ovennævnte artikler i direktivet, at betragte disse varierende afgiftsbeløb, der følger af kapitalforhøjelser, som et udtryk for standardiserede og derfor tilladte afgifter?
- 7) Er det tilladt, når henses til de samme bestemmelser i direktivet, at der opkræves noget gebyr, som overstiger omkostningerne ved tjenesteydelsen? I bekræftende fald i hvilket omfang? Såfremt det beløb, hvormed gebyret overstiger omkostningerne klart er urimeligt, kan gebyrernes beløb da nedsættes på et rimeligt grundlag?

(¹) Rådets direktiv 69/335/EØF af 17.7.1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 249 af 3.10.1969, s. 25. Portugisisk specialudgave kapitel 9, bind 1, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1999 af Bundessozialgericht i sagen Hasan Gevin mod Bundesanstalt für Arbeit — Kindergeldkasse

(Sag C-47/00)

(2000/C 122/20)

Ved kendelse afsagt den 16. december 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. februar 2000, har Bundessozialgericht i sagen Hasan Gevin mod Bundesanstalt für Arbeit — Kindergeldkasse — forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Finder artikel 3, stk. 1, i Associeringsrådet EØF/Tyrkiets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer også anvendelse på tyrkiske statsborgere, der opholder sig lovligt i en af Den Europæiske Unions medlemsstater og dér er beskæftiget som arbejdstagere, når de ikke er indrejst i medlemsstaten som vandrende arbejdstagere eller som familiemedlemmer til sådanne, men som flygtninge fra Tyrkiet, uden dog at være blevet anerkendt som flygtninge i medlemsstaten, og som først efter asylsagens afslutning har opnået en arbejdstilladelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 14. februar 2000 af Cour du travail de Bruxelles (6. Afdeling) i sagen Temco Service Industries SA mod Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi og Khalil Lakhdar, procesdeltagere: General Maintenance Contractors SPRL og Buyle-Medros-Vaes Associates SA

(Sag C-51/00)

(2000/C 122/21)

Ved dom afsagt den 14. februar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. februar 2000, har Cour du travail de Bruxelles (6. Afdeling) i sagen Temco Service Industries SA mod Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi og Khalil Lakhdar, procesdeltagere: General Maintenance Contractors SPRL og Buyle-Medros-Vaes Associates SA, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Finder artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 77/187 (EØF) af 14. februar 1977⁽¹⁾ anvendelse i det tilfælde, at virksomhed A, der har overdraget arbejdet med rengøringen af sine industrielle anlæg til virksomhed B, som overdrager udførelsen af det pågældende arbejde til virksomhed C, der, efter at virksomhed B mister kontrakten, afskediger alle

sine ansatte, bortset fra fire personer, og virksomhed D derefter får overdraget udførelsen af arbejdet af virksomhed A og i medfør af en kollektiv overenskomst ansætter en del af virksomhed C's ansatte, men ikke overtager noget aktiv fra denne virksomhed, som fortsat består, og som vedblivende forfølger sit vedtægtsmæssige formål?

2. Såfremt det fastslås, at virksomhed C er overdrager og samtidig fortsat består, er ovennævnte direktiv da til hinder for, at virksomheden fortsat kan have visse arbejdstagere ansat?

⁽¹⁾ Om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61, s. 26).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 11. januar 2000 af Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Creteil i sagen S.A. Ferring mod Agence centrale des organismes de sécurité sociale »ACOSS«

(Sag C-53/00)

(2000/C 122/22)

Ved dom afsagt den 11. januar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. februar 2000, har Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Creteil i sagen S.A. Ferring mod Agence centrale des organismes de sécurité sociale »ACOSS« forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Kan det bidrag, der er indført ved artikel L. 245-6-1 i lov om social sikring, anses for en offentlig støtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i traktatens artikel 87 (tidligere artikel 92)?
- Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, er afgiften da berettiget ud fra ordningens art og opbygning?
- Er distributør-grossisterne pålagt at administrere en tjeneste af almindelig økonomisk interesse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i traktatens artikel 86, stk. 2 (tidligere artikel 90, stk. 2)?
- Såfremt det indførte bidrag kan anses for at udgøre en offentlig støtte, skal det da nøjagtigt udligne de meromkostninger, der er forbundet med de forpligtelser, der er pålagt distributør-grossisterne, for at undtagelsen i artikel 86, stk. 2, kan finde anvendelse?
- Skal traktatens artikel 49 (tidligere artikel 59) fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den, der følger af lov af 19. december 1997?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. februar 2000 af Tribunale Ordinario di Roma — Sezione 4 Lavoro — i sagen Elide Gottardo mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sag C-55/00)

(2000/C 122/23)

Ved kendelse afsagt den 1. februar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. februar 2000, har Tribunale Ordinario di Roma — Sezione 4 Lavoro — i sagen Elide Gottardo mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 12 EF og artikel 39, stk. 2, EF (tidligere EF-traktatens artikel 6 og artikel 48, stk. 2):

»Har en arbejdstager, som er statsborger i en medlemsstat, og som kan gøre gældende, at hun har indbetalt socialsikringsbidrag til den kompetente institution i en anden medlemsstat, krav på, at alderdomspensionen fastsættes ved kumulation med de bidrag, der er indbetalt til institutionen i en stat uden for Unionen, i kraft af den overenskomst, som medlemsstaten har indgået med denne stat, og som den anvender til fordel for sine egne statsborgere?«

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt af Vestre Landsret den 14. februar 2000 i sagen Bent Moustén Vestergaard mod Spøttrup Boligselskab

(Sag C-59/00)

(2000/C 122/24)

Ved kendelse afsagt den 14. februar 2000, indgået til Domstolens justitskontor den 23. februar 2000, har Vestre Landsret i sagen Bent Moustén Vestergaard mod Spøttrup Boligselskab forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1

Er en offentlig udbyder, der udbyder et bygge- og anlægsarbejde, som ikke er omfattet af bygge- og anlægsdirektivet (direktiv 93/37)⁽¹⁾, idet tærskelværdierne ikke er overskredet, berettiget til i udbudsmaterialet at foreskrive et bestemt dansk fabrikat benyttet, når kravet herom i udbudsmaterialet ikke ledsages af bemærkningen »eller et dermed ligestillet fabrikat«.

Spørgsmål 2

Er en offentlig udbyder, der udbyder et bygge- og anlægsarbejde, som ikke er omfattet af bygge- og anlægsdirektivet (direktiv 93/37), idet tærskelværdierne ikke er overskredet, berettiget til i udbudsmaterialet at foreskrive et bestemt fabrikat benyttet, når kravet herom i udbudsmaterialet ikke ledsages af bemærkningen »eller et dermed ligestillet fabrikat«.

Spørgsmål 3

»Hvis spørgsmål 1 eller 2 besvares benægtende ønskes oplyst, om en sådan udformning af et udbudsmateriale, som er beskrevet i spørgsmål 1 og 2, må anses at indebære en overtrædelse af EF-traktatens artikel 12 eller artikel 28.«

⁽¹⁾ af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåden med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, EFT L 199, s. 54.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1999 af Immigration Appeal Tribunal i sagen Mary Carpenter mod Secretary of State for the Home Department

(Sag C-60/00)

(2000/C 122/25)

Ved kendelse afsagt den 16. december 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. februar 2000, har Immigration Appeal Tribunal i sagen Mary Carpenter mod Secretary of State for the Home Department forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Når

- a) en statsborger i en medlemsstat er etableret i den pågældende medlemsstat og leverer tjenesteydelser til personer i andre medlemsstater og
- b) har en ægtefælle, som ikke er statsborger i en medlemsstat,

kan denne ægtefælle, der ikke er statsborger i en medlemsstat, da på grundlag af

1. artikel 49 EF og/eller
2. direktiv 73/148/EØF⁽¹⁾

påberåbe sig ret til at tage ophold sammen med sin ægtefælle i dennes oprindelsesmedlemsstat?

Vil det forelagte spørgsmål skulle besvares på en anden måde, hvis ægtefællen, som ikke er statsborger i en medlemsstat, indirekte ved børnepasning bistår den pågældende statsborger i en medlemsstat i at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater?

(¹) af 21.5.1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser (EFT L 172 af 28.6.1973, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 1999 af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Marks & Spencer plc mod Commissioners of Customs & Excise

(Sag C-62/00)

(2000/C 122/26)

Ved kendelse afsagt den 14. december 1999, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. februar 2000, har Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Marks & Spencer plc mod Commissioners of Customs & Excise forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Hvis en medlemsstat ikke forskriftsmæssigt har gennemført artikel 11, punkt A, i Rådets direktiv 77/388 (¹) i sin nationale lovgivning, er det da foreneligt med princippet om den effektive sikring af de rettigheder, som tilkommer en afgiftspligtig person i henhold til artikel 11, punkt A, eller med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning at gennemføre lovgivning, hvorved en i national lovgivning hjemlet ret til at kræve tilbagebetaling af beløb betalt i form af moms mere end tre år før kravets fremsættelse ophæves med tilbagevirkende kraft?

(¹) af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. februar 2000 af Court of Session, Scotland, i sagen Hydro Seafood GSP Ltd mod The Scottish Ministers

(Sag C-64/00)

(2000/C 122/27)

Ved kendelse afsagt den 18. februar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. februar 2000, har Court of Session, Scotland, i sagen Hydro Seafood GSP Ltd mod The Scottish Ministers forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Såfremt en medlemsstat til gennemførelse af en forpligtelse i henhold til direktiv 93/53/EØF (¹) til at træffe bekæmpelsesforanstaltninger i tilfælde af et udbrud af en liste I-sygdom træffer en national foranstaltning, hvis gennemførelse medfører, at fisk destrueres og aflives, skal fællesskabsrettens principper om beskyttelse af grundrettigheder, navnlig ejendomsretten, da fortolkes således, at medlemsstaten er forpligtet til at udstede bestemmelser, hvorefter der skal betales erstatning

(a) til en ejer af fisk, der destrueres, og

(b) til en ejer af fisk, som skal aflives øjeblikkeligt, og den pågældende ejer derfor er nødt til straks at sælge de pågældende fisk?

2. Såfremt medlemsstaten skal udstede sådanne bestemmelser, ønskes det oplyst, hvilke fortolkningskriterier en national domstol skal lægge til grund ved afgørelsen af, om de udstedte bestemmelser er forenelige med grundrettighederne, navnlig ejendomsretten, som Domstolen sikrer overholdelsen af, og som i det væsentlige fremgår af den europæiske menneskerettighedskonvention.

3. Navnlig ønskes det oplyst, om det på grundlag af de pågældende kriterier kræves, at bestemmelserne skal være forskellige, alt efter om sygdomsudbruddet kan tilregnes ejeren af de pågældende fisk, eller dette ikke er tilfældet.

4. Er direktiv 93/53/EØF ugyldigt derved, at det er en krænkelse af ejendomsretten som grundrettighed, idet det ikke indeholder bestemmelser om, at der i forbindelse med et konstateret udbrud af ISA skal betales erstatning til (a) en ejer af fisk, der destrueres, og til (b) en ejer af fisk, som skal aflives øjeblikkeligt, således at den pågældende ejer er nødt til straks at sælge de pågældende fisk?

(¹) Rådets direktiv 93/53/EØF af 24.6.1993 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse fiskesygdomme, EFT L 175 af 19.7.1993, s. 23.

Sag anlagt den 29. februar 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-70/00)

(2000/C 122/28)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. februar 2000 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michael Shotter, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Irland har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 98/36/EF⁽¹⁾ af 2. juni 1998 om ændring af direktiv 96/5/EF om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og baby mad til spædbørn og småbørn⁽²⁾, idet det ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller ikke har underrettet Kommission herom.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 249 EF (tidl. artikel 189 i EF-traktaten), hvorefter direktiver med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde direktivets frist for opfyldelsen. Fristen udløb den 31. december 1998, hvor Irland ikke havde gennemført de nødvendige bestemmelser for at opfylde det i Kommissionens påstand nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 167 af 12.6.1998, s. 23.

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 96/5/EF, Euratom af 16.2.1996, EFT L 49 af 28.2.1996, s. 70.

Slettelse af sag C-360/98⁽¹⁾

(2000/C 122/29)

Ved kendelse af 13. januar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-360/98, Bernard Bauduin og Laurent Blondeau mod SA Renault (anmodning om præjudiciel afgørelse fra conseil de prud'hommes de Bobigny), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 358 af 21.11.1998.

Slettelse af sag C-373/98⁽¹⁾

(2000/C 122/30)

Ved kendelse af 13. januar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-373/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 378 af 5.12.1998.

Slettelse af sag C-161/99⁽¹⁾

(2000/C 122/31)

Ved kendelse af 13. januar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-161/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 188 af 3.7.1999.

Slettelse af sag C-149/99⁽¹⁾

(2000/C 122/32)

Ved kendelse af 14. januar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-149/99, Johannes Blachnitzky mod Landes-Grundverkehrskommission beim Amt der Tiroler Landesregierung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 188 af 3.7.1999.

Slettelse af sag C-380/97⁽¹⁾

(2000/C 122/33)

Ved kendelse af 20. januar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-380/97, Emesa Sugar (Free Zone) N.V. mod Kongeriget Nederlandene m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Haag), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 387 af 20.12.1997.

Slettelse af sag C-395/97⁽¹⁾

(2000/C 122/36)

Ved kendelse af 1. februar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-395/97, Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung mod Herbert Kappes og Edwin Neuner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 26 af 24.1.1998.

Slettelse af sag C-345/97⁽¹⁾

(2000/C 122/34)

Ved kendelse af 27. januar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-345/97, Forbundsrepublikken Tyskland mod Rådet for Den Europæiske Union, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 357 af 22.11.1997.

Slettelse af sag C-290/99⁽¹⁾

(2000/C 122/37)

Ved kendelse af 3. februar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-290/99, Rådet for Den Europæiske Union mod Martin Bangemann, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 314 af 30.10.1999.

Slettelse af sag C-407/97⁽¹⁾

(2000/C 122/35)

Ved kendelse af 31. januar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-407/97, Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung mod 1. Adolf Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH under likvidation, 3. Hans-Eberhard Junkersdorf og 4. Maria-Margareta Junkersdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 41 af 7.2.1998.

Slettelse af sag C-288/98⁽¹⁾

(2000/C 122/38)

Ved kendelse af 18. februar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-288/98, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mod Mario Maraldi SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte Suprema di Cassazione), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 278 af 5.9.1998.

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. marts 2000

i de forenede sager T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95, T-35/95, T-36/95, T-37/95, T-38/95, T-39/95, T-42/95, T-43/95, T-44/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95, T-50/95, T-51/95, T-52/95, T-53/95, T-54/95, T-55/95, T-56/95, T-57/95, T-58/95, T-59/95, T-60/95, T-61/95, T-62/95, T-63/95, T-64/95, T-65/95, T-68/95, T-69/95, T-70/95, T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 og T-104/95, Cimenteries m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Konkurrence — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF) — cementmarkedet — retten til kontradiktion — aktindsigt — samlet og kontinuerlig overtrædelse — generel aftale og gennemførelsesforanstaltninger — pålæggelse af ansvar for en overtrædelse — bevis for deltagelse i den generelle aftale og i gennemførelsesforanstaltningerne — objektiv og subjektiv forbindelse mellem den generelle aftale og gennemførelsesforanstaltningerne — bøde — udmåling)

(2000/C 122/39)

(Processprog: spansk, dansk, tysk, græsk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk)

I de forenede sager T-25/95, Cimenteries CBR SA, Bruxelles, ved advokaterne Michel Waelbroeck, Alexandre Vandencastele, Denis Waelbroeck og oprindeligt tillige Olivier Speltdoorn, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, T-26/95, Cembureau — Association européenne du ciment, Bruxelles, ved solicitor Julian Ellison og barrister Mark Clough, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-30/95, Fédération de l'industrie cimentière belge ASBL, Bruxelles, ved advokaterne Onno Willern Brouwer, Amsterdam, og Frédéric P. Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe, T-31/95, Eerste Nederlandse Cementindustrie NV (ENCI), 's Hertogenbosch (Nederlandene), ved advokaterne Mark B.W. Biesheuvel, Haag, og T. Martijn Snoep, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Alex Bonn og Alex Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, T-32/95, Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VW), 's Hertogenbosch (Nederlandene), ved advokaterne Piet A. Wackie Eysten, Haag, og T. Martijn

Snoep, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Alex Bonn og Alex Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, T-34/95, Ciments luxembourgeois SA, Esch-sur-Alzette (Luxembourg), ved advokat Joachim Sedemund, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-35/95, Dyckerhoff AG, Wiesbaden (Tyskland), ved advokaterne Claus Tessin og Frank Montag, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-36/95, Syndicat national de l'industrie cimentière (SFIC), Paris, ved advokaterne Édouard Didier og Jean-Claude Rivalland, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Katia Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel, T-37/95, Vicat SA, Paris, ved advokaterne Édouard Didier og Jean-Claude Rivalland, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Katia Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel, T-38/95, Groupe Origny SA, Paris, der er indtrådt i rettighederne for Cedest SA, ved advokaterne Xavier de Roux og Marie-Pia Hutin, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Loesch, 11, rue Goethe, T-39/95, Ciments français SA, Paris, ved advokat Antoine Winckler, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss og Prussen, 2, place Winston Churchill, T-42/95, Heidelberger Zement AG, Heidelberg (Tyskland), ved advokaterne Rainer Bechtold, Stuttgart, og Hans-Jörg Niemeyer, Stuttgart og Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch og Wolter, 11, rue Goethe, T-43/95, Lafarge Coppée SA, Paris, ved advokat Henry Lesguillons, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe, T-44/95, Aalborg Portland A/S, Aalborg, ved advokaterne Karen Dyekjær-Hansen og Katja Høgh, København, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-45/95, Alsen AG, tidligere Alsen-Breitenburg Zement- und Kalkwerke GmbH, Hamburg (Tyskland), ved advokaterne Karlheinz Moosecker og Martin Klusmann, Dülsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, 7, Val Sainte-Croix, T-46/95, Alsen AG, tidligere Nordciment AG, Hamburg (Tyskland), ved advokaterne Karlheinz Moosecker og Martin Klusmann, Dülsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, 7, Val Sainte-Croix, T-48/95, Bundesverband der Deutschen Zementindustrie eV, Köln (Tyskland), ved advokat Jochen Burrichter, Dülsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-50/95, Unicem SpA, Torino (Italien), ved advokaterne Franzo Grande Stevens og Andrea Gandini, Torino, og Gian Domenico Magrone og Cristoforo Osti, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe, T-51/95, Fratelli Buzzi SpA, Casale Monferrato (Italien), ved advokaterne Guido Brosio, Carlo Pavesio og Nicola Ceraolo, Torino, og Claudia Crescenzi og Silvia D'Alberti, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat René Faltz, 6, rue Heinrich Heine, T-52/95, Compañía Valenciana de Cementos Portland SA, Madrid, ved advokaterne Santiago Martínez Lage og Jaime Pérez-Bustamante Köster, Madrid, og med valgt

adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-53/95, The Rugby Group plc, Rugby (Det Forenede Kongerige), ved solicitor Lynda Martin Alegi, London, og advokat Jacques Bourgeois, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe, T-54/95, British Cement Association, Berkshire (Det Forenede Kongerige), først ved barrister Kenneth Parker, QC, og solicitors Robert Tudway og Dorcas Rogers, London, derefter alene ved Kenneth Parker og Robert Tudway, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, T-55/95, Asland SA, Barcelona (Spanien), først ved advokaterne Antonio Creus Carreras og Xavier Ruiz Calzado, Barcelona, og Antonio Hierro Hernández Mora, Madrid, derefter ved Antonio Creus Carreras, Antonio Hierro Hernández-Mora og advokat Marta Ventura Arasanz, Barcelona, advokatfirmaet Cuatrecasas, 78, avenue d'Audergem, Bruxelles, T-56/95, Castle Cement Ltd, Birmingham (Det Forenede Kongerige), ved barrister Nicholas Forwood, QC, og solicitors John Cook, Geert Goeteyn og Trevor Soames, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, T-57/95, Heracles General Cement Company SA, Athen, ved advokaterne Kostas Loukopoulos, Sotirios Felios og Irini Gortsila, Athen, og solicitors Sebastian Farr og Ciaran Walker, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jos Stoffel, 8, rue Willy Goergen, T-58/95, Corporación Uniland SA, Barcelona (Spanien), ved advokaterne Luis de Carlos Bertrán og Eburne Navarro Varona, Barcelona, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Alex Bonn og Alex Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, T-59/95, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen), Madrid, først ved advokaterne Jaime Folguera Crespo og Ramón Vidal Puig, Madrid, derefter alene ved Jaime Folguera Crespo, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Alex Bonn og Alex Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, T-60/95, Irish Cement Ltd, Dublin, ved solicitors Gerrard, Scallan og O'Brien, Dublin, først ved barrister John D. Cooke, SC, derefter ved barrister Paul Sreenan, SC, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Faltz et associés, 6, rue Heinrich Heine, T-61/95, Cimpor — Cimentos de Portugal SA, Lissabon, ved advokaterne Carlos Botelho Moniz, Teresa Mendes, Amadeu Brandão Colaço og Adelino Duarte, Lissabon, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-62/95, Secil — Companhia Geral de Cal e Cimento SA, Outão, Setúbal (Portugal), ved advokat Nuno Mimoso Ruiz, Lissabon, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-63/95, Associação Técnica da Indústria de Cimento (ATIC), Lissabon, ved advokat Mário João Marques Mendes, Lissabon, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue, T-64/95, Titan Cement Company SA, Athen, ved barrister Ian S. Forrester, QC, og advokat Aristotelis N. Kaplanidis, Thessaloniki, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tom Loesch, 11, rue Goethe, T-65/95, Italcementi — Fabbriche Riunite Cemento SpA, Bergamo (Italien), ved advokaterne André Faures, Bruxelles, Cesare Lanciani, Milano, Alberto Predieri, Firenze, Mario Siragusa, Rom, Francesca Maria Moretti, Bologna, og Giulio Cesare Rizza, Siracusa, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss og Prussen, 2, place Winston Churchill, T-68/95, Holderbank Financière Glarus AG, Jona (Schweiz), ved advokaterne Cornelis Canenbley og Michael

Esser-Wellié, Dülsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, 7, Val Sainte-Croix, T-69/95, Hornos Ibéricos Alba SA (Hisalba), Madrid, ved advokaterne Michael Schütte, Berlin, og Luis Suárez de Lezo Mantilla, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, 7, Val Sainte-Croix, T-70/95, Aker RGI ASA, Oslo, ved barrister Nicholas Forwood, QC, og solicitors John Cook, Geert Goeteyn og Trevor Soames, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, T-71/95, Scancem (publ) AB, tidligere Euroc AB, Malmö (Sverige), ved barrister Nicholas Forwood, QC, og solicitors John Cook, Geert Goeteyn og Trevor Soames, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, T-87/95, Cementir — Cementerie del Tirreno SpA, Rom, ved advokaterne Gian Michele Roberti og Antonio Tizzano, Napoli, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alain Lorang, 51, rue Albert 1er, T-88/95, Blue Circle Industries plc, London, først ved barristers Jeremy Lever, QC, Nicholas Green og Jessica Simor og solicitors Laura Carstensen og Sarah Vaughan, derefter ved Nicholas Green, Jessica Simor og Laura Carstensen og solicitor Marc Israel, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss og Prussen, 2, place Winston Churchill, T-103/95, Enosi Tsimentoviomichanion Ellados, Athen, ved advokaterne Ioannis Georgakakis og Maria Golfinou, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tom Loesch, 11, rue Goethe, og T-104/95, Tsimenta Chalkidos AE, Athen, ved advokat Panagiotis Marinou Bernitsas, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Philippe Dupont, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Richard Lyal (i alle sagerne), Julian Currall (i sag T-26/95), Wouter Wils (i sag T-31/95 og T-32/95), Norbert Lorenz (oprindeligt i sag T-34/95, T-35/95, T-42/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95 og T-68/95), Hans Peter Hartvig (i sag T-44/95), Klaus Wiedner (i stedet for Norbert Lorenz i sag T-34/95, T-35/95, T-42/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95 og T-68/95), Francisco Enrique González-Díaz (oprindeligt i sag T-52/95, T-55/95, T-58/95, T-59/95 og T-69/95), Francisco de Sousa Fialho (i sag T-61/95, T-62/95 og T-63/95), Theofanis Christoforou (i sag T-103/95 og T-104/95), Rosemary Caudwell (i sag T-53/95 og T-60/95), Marc van der Woude og Jean-Jo Evrard (i sag T-25/95 og T-30/95), Bertrand Wägenbaur (i sag T-34/95), Alexander Böhlke (i sag T-35/95 og T-42/95), Nicole Coutrelis (i sag T-36/95 — T-39/95 og T-43/95), Alberto Dal Ferro (i sag T-50/95, T-51/95, T-65/95 og T-87/95), Renzo Maria Morresi (i sag T-50/95, T-51/95, T-65/95 og T-87/95), José Rivas Andrés (i sag T-52/95, T-55/95, T-58/95, T-59/95 og T-69/95), David Lloyd Jones (i sag T-54/95 og T-88/95), Scott Crosby (i sag T-56/95, T-70/95 og T-71/95) og Leonard Hawkes (i sag T-57/95 og T-64/95), Victor Refega Fernandes (i sag T-61/95, T-62/95 og T-63/95), Rainer M. Bierwagen (i sag T-68/95), Mark Brealey (i sag T-88/95) og Alkiviadis Oikonomou (i sag T-103/95 og T-104/95), angående påstande om hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning 94/815/EF af 30. november 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (sag IV/33.126 og 33.322 — Cement, EFT L 343, s. 1), har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær:

referendar I. Maselis, den 15. marts 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Sag T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95 — T-39/95, T-42/95 — T-46/95, T-48/95, T-50/95 — T-65/95, T-68/95 — T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 og T-104/95 forenes med henblik på domsafsigelsen.

2) I sag T-25/95, Cimenteries CBR mod Kommissionen:

— Artikel 1 i Kommissionens beslutning 94/815/EF af 30. november 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (sag IV/33.126 og 33.322 — Cement) annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. juni 1986 og efter den 7. november 1988.

— Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. juni 1986 og efter den 31. maj 1987.

— Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.

— Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.

— Artikel 4, stk. 4, litra g), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

— Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 1 711 000 EUR.

— I øvrigt frifindes Kommissionen.

— Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.

— Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

3) I sag T-26/95, Cembureau — Association européenne du ciment mod Kommissionen:

— Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.

— Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.

— Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem sagsøgeren og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.

— Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.

— Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

— I øvrigt frifindes Kommissionen.

— Hver part bærer sine egne omkostninger.

4) I sag T-30/95, Fédération de l'industrie cimentière belge mod Kommissionen:

— Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.

— Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.

— Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.

- Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 5) I sag T-31/95, *Eerste Nederlandse Cementindustrie (ENCI) mod Kommissionen*:
- Artikel 1, 5 og 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 6) I sag T-32/95, *Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC) mod Kommissionen*:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.
  - Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.
  - Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.
  - Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 7) I sag T-34/95, *Ciments luxembourgeois mod Kommissionen*:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.
  - Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.
- Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 617 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 8) I sag T-35/95, *Dyckerhoff mod Kommissionen*:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
  - Artikel 3, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en aftale om opdeling af markedet i Saarland, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse af EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF), efter den 12. august 1987.
  - Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
  - Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
  - Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.
  - Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 7 055 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

9) I sag T-36/95, *Syndicat national de l'industrie cimentière (SFIC) mod Kommissionen*:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.
- Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.
- Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.
- Artikel 3, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en aftale om opdeling af markedet i Saarland, i en samordnet praksis med Bundesverband der Deutschen Zementindustrie eV før 1984 og i en samordnet praksis med det formål at lægge pres på Cedest SA, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, efter den 12. august 1987.
- Artikel 3, stk. 3, litra b), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der forelå en samordnet praksis mellem sagsøgeren og Bundesverband der Deutschen Zementindustrie eV med det formål at kontrollere, hvordan den franske eksport til Tyskland var fordelt på delstater, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, efter den 12. august 1987.
- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
- Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

— I øvrigt frifindes Kommissionen.

— Hver part bærer sine egne omkostninger.

10) I sag T-37/95, *Vicat mod Kommissionen*:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 11. maj 1983 og efter den 23. april 1986.
- Artikel 3, stk. 1, litra c), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 23. april 1986.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 2 407 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
- Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

11) I sag T-38/95, *Groupe Origny mod Kommissionen*:

- Artikel 1, artikel 3, stk. 3, litra a), og artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

12) I sag T-39/95, *Ciments français mod Kommissionen*:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 17. februar 1989, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren gennemførte Cembureau-aftalen ved at deltage i den overtrædelse, der er omhandlet i den anfægtede beslutnings artikel 3, stk. 1, litra b).
- Artikel 3, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en aftale om opdeling af markedet i Saarland, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, efter den 12. august 1987.
- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
- Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

- Artikel 6 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 18. november 1983.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 12 519 000 EUR.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 10 i beslutning 94/815, fastsættes til 1 051 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
- Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

13) I sag T-42/95, Heidelberg Zement mod Kommissionen:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 12. august 1987.
- Artikel 3, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en aftale om opdeling af markedet i Saarland, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, før den 17. november 1982 og efter den 12. august 1987.
- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 7 056 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
- Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

14) I sag T-43/95, Lafarge Coppée mod Kommissionen:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. maj 1989.
- Artikel 3, stk. 1, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en samordnet praksis med Fratelli Buzzi SpA om begrænsning af deres autonomi ved valg af produktionskilder.

- Artikel 3, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en aftale om opdeling af markedet i Saarland, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, efter den 12. august 1987.
- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
- Artikel 4, stk. 4, litra e) og f), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

- Artikel 6 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 18. november 1983.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 14 248 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
- Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

15) I sag T-44/95, Aalborg Portland mod Kommissionen:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.
- Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.
- Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producenters priser, inklusive rabat.

- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986 og efter den 31. maj 1987.
  - Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.
  - Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 2 349 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 16) I sag T-45/95, Alsen mod Kommissionen:
- Artikel 1, 5 og 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 17) I sag T-46/95, Alsen mod Kommissionen:
- Artikel 1, 5 og 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 18) I sag T-48/95, Bundesverband der Deutschen Zementindustrie mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.
  - Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.
  - Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.
- Artikel 3, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en aftale om opdeling af markedet i Saarland og i en samordnet praksis med Syndicat national de l'industrie cimentière (SFIC) før 1984, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, efter den 12. august 1987.
  - Artikel 3, stk. 3, litra b), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der forelå en samordnet praksis mellem sagsøgeren og Syndicat national de l'industrie cimentière (SFIC) med det formål at kontrollere, hvordan den franske eksport til Tyskland var fordelt på delstater, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, efter den 12. august 1987.
  - Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. juni 1986 og efter den 31. maj 1987.
  - Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
  - Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.
  - Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 19) I sag T-50/95, Unicem mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986 og efter den 3. april 1992.
  - Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, dels for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat, dels for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.

- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986 og efter den 31. maj 1987.
  - Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.
  - Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 6 399 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 20) I sag T-51/95, Fratelli Buzzi mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Artikel 3, stk. 1, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i en samordnet praksis med Lafarge Coppée SA om begrænsning af deres autonomi ved valg af produktionskilder.
  - Artikel 3, stk. 1, litra c), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 23. april 1986.
  - Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.
  - Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler to tredele af sagsøgerens.
- 21) I sag T-52/95, Compañía Valenciana de Cementos Portland mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 13. maj 1987.
  - Artikel 6 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 13. maj 1987.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 250 000 EUR.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 10 i beslutning 94/815, fastsættes til 388 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 22) I sag T-53/95, The Rugby Group mod Kommissionen:
- Artikel 1, artikel 4, stk. 4, litra a), og artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 23) I sag T-54/95, British Cement Association mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.
  - Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne, du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.
  - Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producenters priser, inklusive rabat.
  - Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger.

24) I sag T-55/95, *Asland mod Kommissionen*:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 28. maj 1986 og efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 740 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af Kommissionens.
- Kommissionen bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger.

25) I sag T-56/95, *Castle Cement mod Kommissionen*:

- Artikel 1, artikel 4, stk. 4, litra a), artikel 5 og artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

26) I sag T-57/95, *Heracles General Cement Company mod Kommissionen*:

- Artikel 1, artikel 4, stk. 4, litra d), f) og g), artikel 6 og artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

27) I sag T-58/95, *Corporación Uniland mod Kommissionen*:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986 og efter den 7. november 1988.
- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986 og efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986 og efter den 7. november 1988.
- Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.

— Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 592 000 EUR.

— I øvrigt frifindes Kommissionen.

— Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.

— Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

28) I sag T-59/95, *Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen) mod Kommissionen*:

— Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 24. april 1989.

— Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

— Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producenters priser, inklusive rabat.

— Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. juni 1986 og efter den 31. maj 1987.

— Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.

— Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.

— Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

— Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

— I øvrigt frifindes Kommissionen.

— Hver part bærer sine egne omkostninger.

29) I sag T-60/95, *Irish Cement mod Kommissionen*:

— Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.

- Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.
  - Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.
  - Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986 og efter den 31. maj 1987.
  - Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse for den 9. september 1986.
  - Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 2 065 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 30) I sag T-61/95, Cimpor — Cimentos de Portugal mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 24. april 1989.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 4 312 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 31) I sag T-62/95, Secil — Companhia Geral de Cal e Cimento mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 24. april 1989.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 1 395 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 32) I sag T-63/95, Associação Técnica da Indústria de Cimento (ATIC) mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.
  - Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.
  - Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 33) I sag T-64/95, Titan Cement Company mod Kommissionen:
- Artikel 1, artikel 4, stk. 4, litra b), c), e), g) og h), artikel 6 og artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 34) I sag T-65/95, Italcementi — Fabbriche Riunite Cemento mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 19. marts 1984 og efter den 3. april 1992.

- Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 19. marts 1984 og efter dette tidspunkt.
  - Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, dels for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat, dels for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 19. marts 1984.
  - Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
  - Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
  - Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 25 701 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 35) I sag T-68/95, Holderbank Financière Glarus mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
  - Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
  - Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
  - Artikel 4, stk. 4, litra c) og d), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 1 918 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 36) I sag T-69/95, Hornos Ibéricos Alba (Hisalba) mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. maj 1989.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 836 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 37) I sag T-70/95, Aker RGI ASA mod Kommissionen:
- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
  - Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. juni 1986 og efter den 31. maj 1987.
  - Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
  - Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.
  - Artikel 4, stk. 4, litra h), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
  - Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 14 000 EUR.
  - I øvrigt frifindes Kommissionen.
  - Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
  - Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

38) I sag T-71/95, Scancem (publ) mod Kommissionen:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. juni 1986 og efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
- Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.
- Artikel 4, stk. 4, litra h), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 14 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
- Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

39) I sag T-87/95, Cementir — Cementerie del Tirreno, mod Kommissionen:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 3. april 1992.
- Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 14. januar 1983.
- Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.
- Artikel 4, stk. 1 og 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.

- Artikel 4, stk. 3, litra a), i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 9. september 1986.
- Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 7 471 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
- Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

40) I sag T-88/95, Blue Circle Industries mod Kommissionen:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 18. november 1983 og efter den 7. november 1988.
- Artikel 4, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. maj 1987.
- Artikel 4, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 7. november 1988.
- Artikel 4, stk. 4, litra a) og b), i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Artikel 6 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 18. november 1983.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 7 717 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Kommissionens.
- Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

41) I sag T-103/95, Enosi Tsimentoviomichanion Ellados mod Kommissionen:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 31. december 1988.

- Artikel 2, stk. 1, i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at der under møderne i eksekutivkomitéen i Cembureau — Association européenne du ciment forelå aftaler om udveksling af oplysninger om priser, og for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse efter den 19. marts 1984.
- Artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at den regelmæssige udveksling af oplysninger mellem Cembureau — Association européenne du ciment og sammenslutningens medlemmer for så vidt angår de belgiske og nederlandske priser vedrørte de to landes producenters minimumspriser for levering af cement i lastbiler og for så vidt angår Luxembourg vedrørte dette lands producents priser, inklusive rabat.
- Artikel 5 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- Artikel 9 i beslutning 94/815 annulleres i forhold til sagsøgeren.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Hver part bærer sine egne omkostninger.

42) I sag T-104/95, Tsimenta Chalkidos mod Kommissionen:

- Artikel 1 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 18. november 1983 og efter den 1. september 1986.
- Artikel 6 i beslutning 94/815 annulleres, for så vidt som det i bestemmelsen er fastslået, at sagsøgeren deltog i den heri omhandlede overtrædelse før den 18. november 1983 og efter den 1. september 1986.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 9 i beslutning 94/815, fastsættes til 510 000 EUR.
- I øvrigt frifindes Kommissionen.
- Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Kommissionens.
- Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 101 af 22.4.1995, C 119 af 13.5.1995, C 137 af 3.6.1995 og C 208 af 12.8.1995.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. marts 2000

i sag T-29/97, Alain Libéros mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — indplacering i lønklasse — erhvervsferiarbejde)

(2000/C 122/40)

(Processprog: fransk)

I sag T-29/97, Alain Libéros, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat M.-A. Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Korn, 21, rue de Nassau, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Curall og F. Duvieusart-Clo-tuche), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 15. marts 1996, hvorved sagsøgeren endelig blev indplaceret i lønklasse A7, og om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. november 1996, hvorved den afviste sagsøgerens administrative klage, har Retten (en enkelt dommer), sat af B. Vesterdorf som eneste dommer; justitssekretær: H. Jung; den 9. marts 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
2. Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 131 af 26.4.1997.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 23. februar 2000

i de forenede sager T-223/97 og T-17/98, Reinder Kooyman og Petra Van Eynde-Neutens mod Europa-Parlamentet (¹)

(Tjenestemænd — hjælpeansatte — hjælpeansatte tolke under Parlamentets mødeperiode — Iovligheden af indholdelse af fællesskabsskat i deres vederlag)

(2000/C 122/41)

(Processprog: nederlandsk)

I de forenede sager T-223/97 og T-17/98, Reinder Kooyman og Petra Van Eynde-Neutens, konferencetolke, henholdsvis Zürich (Schweiz) og Bruxelles, ved advokat G. van der Wal, Bruxelles, med møderet for Nederlandenes Hoge Raad, samt

advokat Laura Parret, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand Rue, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Manfred Peter, João Sant'Anna, Francis Herbert og Dirk Arts), angående påstande om tilbagebetaling af den fællesskabsskat, der er blevet pålagt sagsøgernes vederlag (forenede sager T-223/97 og T-17/98), subsidiært om erstatning for det tab, der følger af den dobbelte beskatning af disse vederlag (sag T-17/98), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Potocki, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 23. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Europa-Parlamentet frifindes for annullationspåstandene i sagerne T-223/97 og T-17/98.
- 2) Europa-Parlamentet frifindes for erstatningspåstanden i sag T-17/98.
- 3) Hver part bærer sine omkostninger.

(¹) EFT C 318 af 18.10.1997 og C 94 af 28.3.1998.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 24. februar 2000

i sag T-82/98, Frans Jacobs mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — forfremmelse — ingen bedømmelsesrapport — forfremmelsesproceduren retsstridig)

(2000/C 122/42)

(Processprog: fransk)

I sag T-82/98, Frans Jacobs, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Walshoutem (Belgien), ved advokaterne J.-N. Louis, F. Parmentier, Bruxelles, og F. Giuffrida, Torino, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser og F. Duvieusart-Clotuche), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse B4 i forfremmelsesåret 1997, har Retten (Tredie Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 24. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse B4 i forfremmelsesåret 1997 annulleres.

- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 234 af 25.7.1998.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 22. februar 2000

i sag T-138/98, Armement coopératif artisanal vendéen (ACAV) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Fiskeri — forordning (EF) nr. 1239/98 — forbud mod drivgarn — annullationssøgsmaal afvisning)

(2000/C 122/43)

(Processprog: fransk)

I sag T-138/98, Armement coopératif artisanal vendéen (ACAV), Sables-d'Olonne (Frankrig), og Armement Alain André og ACAV, Armement Thierry Arnaud og ACAV, Armement Alain Augereau, Armement Jean-Luc Bernard og Angélique Bernard, Armement Pascal Burgaud, Armement José Burgaud og ACAV, Armement Bruno Chiron og Jean Noury, Fabien Gaillard, Armement Bruno Girard, Armement Bruno Girard og ACAV, Armement Denis Groisard, Fabrice Groisard, Armement Islais SARL, Armement Marc Jolivet, Armement Yannick Orsonneau og ACAV, Armement Christian Rafin og ACAV, Armement Eric Rivalin og ACAV, Armement Eric Taraud og ACAV, Armement Fernand Voisin og Alain Voisin, Patrick Voisin, Yeu pêcheries SA, Armement Bernard Zereg, île-d'Yeu (Frankrig), ved advokaterne L. Funk-Brentano og S. Ponsot, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Neuen, 1, place du Théâtre, støttet af Den Franske Republik (befuldmægtigede: J.-F. Dobelle, C. Vasak, K. Rispal-Bellanger og C. Chavance), af Commune de l'île-d'Yeu, ved advokat R. Houssin, Nantes, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Neuen, 1, place du Théâtre, af Irland (befuldmægtigede: M.A. Buckley og A. Collins) og af Thomas Kennedy, John Graham, John Flannery, Michael Hennessy og Padraig Ó Mathuna, Dingle (Irland), Vincent Browne, Michael Murphy, John O'Donnell, Tralee (Irland), Donal O'Neill, John D. Sullivan, Niel Minihane, Kieran O'Driscoll, Peter Carleton, Donal Healy, Castletownbere (Irland), Gerard Minihane, Skibbereen (Irland), ved D. O'Donnell, SC, barrister J. Devlin, solicitor G. Casey, og barrister, P. Mc Dermott, North Main Street, Bandon, County Cork (Irland), mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J. Carbery og L. Railas), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: R. Silva de Lapuerta) og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Berscheid og T. van Rijn), angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF)

nr. 1239/98 af 8. juni 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiske-ressourcerne (EFT L 171 s. 1), har Retten (Første Udvidede Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne K. Lenaerts, A. Potocki, A.W.H. Meij og M. Vilaras; justitssekretær: H. Jung; den 22. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne samt Rådets sagsomkostninger.
- 3) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 340 af 7.11.1998.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 23. februar 2000

i sag T-164/98, Giuseppe Carraro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(2000/C 122/44)

(Processprog: italiensk)

I sag T-164/98, Giuseppe Carraro, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, og som har bopæl i Ispra (Italien), ved advokat G. Marchesini, advokat med møderet for Italiens Corte suprema di cassazione, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valsesia), angående en påstand dels om annullation af afgørelsen om den endelige udfærdigelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. juli 1993 til den 30. juni 1995, dels om erstatning af den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Potocki, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 23. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 378 af 5.12.1998.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 22. februar 2000

i sag T-171/98, Maria Adelina Biasutto mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Tjenestemænd — sygeorlov — ubeføjet udeblivelse — vedtægtens artikel 59 — proceduren for fravær på grund af sygdom)

(2000/C 122/45)

(Processprog: fransk)

I sag T-171/98, Maria Adelina Biasutto, tjenestemand ved Rådet for Den Europæiske Union, Bruxelles, ved advokat J.-N. Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: P. Borges og M. Bauer), angående en påstand om annullation af Rådets afgørelse af 20. februar 1998, hvorved Rådet afslog sagsøgerens lægeattest og erklærede hendes fravær i tidsrummet 9. til 22. februar 1998 inklusive ubeføjet, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 22. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets afgørelse af 20. februar 1998, hvorved det erklærede sagsøgerens fravær i tidsrummet 9. til 22. februar 1998 inklusive ubeføjet, annulleres.
- 2) Rådet betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 397 af 19.12.1998.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. marts 2000

i sag T-10/99, Miguel Vicente Nuñez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — forfremmelse — sammenlignende bedømmelse af fortjenester — liste over de tjenestemænd, der anses for mest egnede til forfremmelse — liste over tjenestemænd, der er blevet forfremmet — bedømmelsesrapport — manglende begrundelse)

(2000/C 122/46)

(Processprog: fransk)

I sag T-10/99, Miguel Vicente Nuñez, som er tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kraainem

(Belgien) ved advokat A. Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser og D. Waelbroeck), angående en påstand om annullation af listen over de tjenestemænd, der er blevet forfremmet til lønklasse A 5, og af listen over de tjenestemænd, der anses for mest egnede til forfremmelse til denne lønklasse i forfremmelsesåret 1998, for så vidt som sagsøgerens navn ikke er opført på disse lister, og af den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage, samt en påstand om erstatning, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 9. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse, som er stadfæstet ved den stiltiende afvisning af klagen, om ikke at opføre sagsøgerens navn på listen over de tjenestemænd, der er forfremmet til lønklasse A 5 i forfremmelsesåret 1998, offentliggjort i Administrative Oplysninger den 6. april 1998, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes sagsøgte.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 121 af 1.5.99.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. februar 2000

i sag T-122/99, The Procter & Gamble Company mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) (¹)

(»EF-varemærker — formen på et stykke sæbe — formelle mangler ved ansøgningen om registrering af varemærke — absolutte hindringer for registrering — appelkammerets ex officio-prøvelse — overholdelse af retten til kontradiktion — tegn, som udelukkende består af en udformning, der følger af varens egen karakter — forudgående registrering af mærket i visse medlemsstater«)

(2000/C 122/47)

(Processprog: fransk)

I sag T-122/99, The Procter & Gamble Company, Cincinnati, Ohio (De Forenede Stater), ved advokat T. van Innis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat K. Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel, mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) (befuldmægtigede: O. Montalto, E. Joly og S. Laitinen), angående en

påstand om, at den af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) truffne afgørelse af 15. marts 1999 (sag R74/1998-3) vedrørende ansøgning nr. 230680 om EF-varemærke for en sæbes form annulleres, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A. Potocki og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 16. februar 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) truffne afgørelse af 15. marts 1999 (sag R 74/1998-3) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne og sagsøgerens omkostninger.

(¹) EFT C 226 af 7.8.1999.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. februar 2000

i sag T-111/97, Gregorio Valero Jordana og Serge Vadé mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — anmodning om ændret indplacering i lønklasse formalitetsindsigelse — ny og væsentlig omstændighed — realitetspåkendelse)

(2000/C 122/48)

(Processprog: spansk)

I sag T-111/97, Gregorio Valero Jordana og Serge Vadé, tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Carlos Amo Quiñones, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Emilio de la Guardia, 46, rue Tony Neumann, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Julian Currall), angående en påstand om annullation dels af Kommissionens afgørelser af 27. december 1996 om afvisning af sagsøgerens klager af 13. og 17. september 1996, hvorved sagsøgerne anmodede om en fornyet undersøgelse af deres oprindelige indplacering med henblik på at opnå en indplacering i lønklasse A6 med virkning fra datoen for deres ansættelse, dels af Kommissionens afgørelser af 1. marts 1990 og 2. juni 1992 i det omfang, sagsøgerne herved indplaceres i lønklasse A7, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne M. Vilaras og N. Forwood; justitssekretær: H. Jung, den 9. februar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 181 af 14.6.1997.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. februar 2000

i sag T-165/97, Carlos Gómez de la Cruz Talegón mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

*(Tjenestemænd — anmodning om ændret indplacering i
lønkasse — formalitetsindsigelse — ny og væsentlig omstæn-
dighed — realitetspåkendelse)*

(2000/C 122/49)

(Processprog: spansk)

I sag T-165/97, Carlos Gómez de la Cruz Talegón, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Victor Gómez de la Cruz Talegón, Malaga (Spanien), og med valgt adresse i Luxembourg hos Consuelo Pérez Anaya, 24, rue Marguerite de Brabant, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Julian Currall), angående en påstand om annullation af Kommissionens afslag af 30. juli 1996 på sagsøgerens anmodning om en ændring af hans oprindelige indplacering samt af Kommissionens afgørelse af 3. februar 1997 om afvisning af sagsøgerens klage over denne afgørelse, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne M. Vilaras og N. Forwood; justitssekretær: H. Jung, den 9. februar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 228 af 26.7.1997.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 24. februar 2000

i sag T-37/98, Foreign Trade Association (FTA) m.fl. mod
Rådet for Den Europæiske Union (¹)

*(Annullationssøgsmål — stævning underskrevet af en advo-
kat, som ikke har beskikkelse i en medlemsstat eller i en
anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske
Økonomiske Samarbejdsområde — afvisning)*

(2000/C 122/50)

(Processprog: engelsk)

I sag T-37/98, Foreign Trade Association (FTA), Bruxelles, Hypermarché Auchan SA, Croix (Frankrig), Karstadt Aktiengesellschaft, Essen (Tyskland), Kaufhof Warenhaus AG, Köln (Tyskland), aktieselskabet CIVAD, som driver virksomhed under navnet La Blanche Porte, Tourcoing (Frankrig), Otto-Ver-sand GmbH & Co., Hamburg (Tyskland), Quelle-Schickendanz AG & Co., Fürth (Tyskland) og Textilimportörerna, Stockholm, ved advokat U. Schliessner, Düsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: S. Marquardt, H.-J. Rabe og G.M. Berrisch), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Kreuzsitz og N. Khan), angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2398/97 af 28. november 1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan (EFT L 332, s. 1), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne J. Azizi, A. Potocki, M. Jaeger og A.W.H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 24. februar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler deres egne omkostninger samt in solidum Rådets omkostninger.

3) Kommissionen betaler sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 113 af 11.4.1998.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 14. februar 2000****i sag T-325/99, Generale Conserve Spa mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Italienske Republik⁽¹⁾****(Åbenbar inkompetence)**

(2000/C 122/51)

(Processprog: italiensk)

I sag T-325/99, Generale Conserve Spa, Assogo (Italien), ved advokaterne C. Cigolini, G. Durazzo og M. Hengel, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Italienske Republik, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(1999) 1596 endelig udg. af 17. juni 1999, hvori det fastsloges, at der skal foretages efterfølgende opkrævning af told, som ikke er blevet opkrævet hos sagsøgeren for indførsler af tun hidrørende fra Tyrkiet, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne R.M. Moura Ramos og P. Mengozzi; justitssekretær: H. Jung, den 14. februar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen afvises delvis, for så vidt som den er anlagt mod Den Italienske Republik.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sine egne omkostninger i det omfang, sagen er anlagt mod Den Italienske Republik.*

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 15. februar 2000****i sag T-1/00 R, Gustav Hölzl m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber****(Begæring om foreløbige forholdsregler — realitetsspåkendelse af hovedsagen)**

(2000/C 122/52)

(Processprog: tysk)

I sag T-1/00 R, Gustav Hölzl, Damme (Tyskland), Günter Wiegert, Velen (Tyskland), Firma Molkerei Wagenfeld Karl Niemann GmbH & Co. KG, Wagenfeld (Tyskland), Josef Brüninghoff, Bocholt (Tyskland), og Lüdger Nienhaus, Borken-Gemen (Tyskland), ved advokaterne U. Schrömbges og

L. Harings, Hamburg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Niejahr og G. Braun), angående en påstand dels om, at gennemførelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999 af 17. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver bestemt til foderbrug og salg af sådant skummetmælkspulver (EFT L 340, s. 3) udsættes, dels om, at Kommissionens forordning (EØF) nr. 1105/68 af 27. juli 1968 om gennemførelsesbestemmelser ved ydelse af støtte for skummetmælk til foderbrug (EFT L 184, s. 24), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1802/95 af 25. juli 1995 om tilpasning og ændring af de forordninger om mælk og mejeriprodukter, ved hvilke der før den 1. februar 1995 blev fastsat visse priser og beløb, hvis værdi i ecu er blevet tilpasset som følge af afskaffelsen af justeringsfaktoren for landbrugsomregningskurserne (EFT L 174, s. 27) fortsat finder anvendelse, indtil Retten har truffet afgørelse om sagens realitet, har Rettens præsident den 15. februar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
2. *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 20. januar 2000 af Athanassios N. Pitsiorlas mod Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Centralbank**(Sag T-3/00)**

(2000/C 122/53)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. januar 2000 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Centralbank (ECB) af Athanassios N. Pitsiorlas, rue N. Kountouriotou 8, Thessaloniki (Grækenland) ved advokat Dimitri Papafilippos.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Der foranstalles bevisoptagelse med henblik på at klargøre de omstændigheder, hvorunder de to fællesskabsinstitutioners afgørelser blev truffet.
- De afgørelser, som blev truffet af Rådet den 30. januar 1999 og af ECB henholdsvis den 8. november og 16. juli 1999 om ikke at give sagsøgeren adgang til Basel-Nyborg-overenskomsten, annulleres.

— Rådet og ECB tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I. Vedrørende Rådets afgørelse

1. Tilsidesættelse af det grundlæggende princip om den berettigede forventning, princippet om god forvaltningsskik, samt vildledelse og ond tro fra Rådets side.
2. Tilsidesættelse af det grundlæggende fællesskabsretlige princip om borgernes adgang til dokumenter samt af artikel 1 i Rådets afgørelse 93/731.
3. Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 253: manglende begrundelse.

II. Vedrørende ECB's afgørelse

1. Tilsidesættelse af væsentlige formkrav (manglende begrundelse) og magtfordrejning.
2. Tilsidesættelse af det grundlæggende princip om genomsigtighed og om retten til aktindsigt.

Sag anlagt den 24. januar 2000 af Ivo Carnacho-Fernandes, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-20/00)

(2000/C 122/54)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. januar 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ivo Carnacho-Fernandes, Overijse, (Belgien), ved advokat Nicolas Lhoëst, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Becker+Cahen, 3, rue des Foyers.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Annulatio af Kommissionens afgørelse af 8. oktober 1999 om afvisning af den klage, som sagsøgeren i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, havde indgivet over ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at anerkende den lungekræft, hans ægtefælle døde af, som erhvervssygdom.

— Annulatio af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 10. februar 1999 om ikke anerkende, at hans ægtefælles sygdom var pådraget under hendes tjeneste.

— Sagsøgte tilpligtes at betale honorarudgifterne samt øvrige udgifter, som i henhold til artikel 23, stk. 2, i ordningen om risikoen for ulykke- og erhvervssygdomme hos tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, påhviler sagsøgeren.

— Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfører, at hans afdøde hustru var stærkt udsat for forurenende stoffer under hendes tjeneste ved Kommissionen, og bl.a. været udsat for asbeststøv under hendes tjeneste i bygningen »Berlaymont« i tidsrummet 1974 til 1979. Dette indebærer, at den lungekræft, som hans ægtefælle døde af, må anses for en erhvervssygdom.

Sagsøgeren fremfører følgende anbringender:

— Lægeudvalgets udtalelse er retsstridig.

Udvalgets møde blev ikke afholdt behørigt. I Lægeudvalgets udtalelse tages der ikke stilling til vigtige forhold, og udtalelsen er baseret på fejlagtige faktiske omstændigheder og indeholder ikke nogen forståelig sammenhæng mellem de lægelige vurderinger og de konklusioner, som udtalelsen indeholder.

— Der foreligger forskelsbehandling og en åbenbar fejlurdering.

Kommissionen har anerkendt en anden tjenestemandssygdom, der var fremkaldt efter vedkommendes udsættelse for asbeststøv, som erhvervssygdom, hvilket forhold svarer fuldstændigt til sagsøgerens afdøde ægtefælles.

Sag anlagt den 27. januar 2000 af Enrico Sabbioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-22/00)

(2000/C 122/55)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. januar 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Enrico Sabbioni ved advokaterne Bruno Nascimbene og Marina S. Mori, Milano, advokat Massimo Condinanzi, Biella, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Franco Colussi, 36, rue de Wiltz.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse nr. 2749 af 12. oktober 1999 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter en afgørelse, hvorved han nægtes samtykke til indgivelse af et skriftligt indlæg til anklagemyndigheden ved Pretura Circondariale di Varese vedrørende bortkomsten af 24 obduktionsprøver under en ved Pretura di Foggia verserende straffesag, som var blevet gjort til genstand for en teknisk undersøgelse, der ikke kunne gentages, og som var blevet opbevaret i det radiokemiske laboratorium ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra.

Afslaget på samtykke til, at sagsøgeren indgav skriftligt indlæg til den pågældende judicielle myndighed i Italien begrundes i den anfægtede afgørelse med, at afslaget ikke kan få nogen strafferetlige følger for tjenestemanden.

Til støtte for sine krav fremfører sagsøgeren følgende anbringender:

- Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 19.
- Kompetenceoverskridelse, navnlig ved en tilsidesættelse af begrundelsespligten, en fordrejet fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, en klar selvmodsigelse i den anfægtede afgørelse samt en tilsidesættelse af principperne om god forvaltning, gennemskuellighed, retfærdig rettergang, loyalt samarbejde mellem Fællesskaberne og judicielle myndigheder samt proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 11. februar 2000 af Société Lecureur SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-26/00)

(2000/C 122/56)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. februar 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Société Lecureur SA, Paris, ved advokat Jean Villette, Versailles (Frankrig), og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Neuen, 1, place du Théâtre.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 13. december 1999 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 109 921 EUR for udførelse af en leveringskontrakt.
- Kommissionen tilpligtes at betale morarenter til sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det søgsøgende selskab, som fik tilslag under et offentligt udbud angående levering af et parti på 15 000 tons majs i henhold til forordning nr. 990/98 af 11. maj 1998, har anfægtet Kommissionens afslag på selskabets anmodning om betaling af et supplerende beløb på 109 921,41 EUR for en leverance udført i overensstemmelse med denne forordning. Ifølge Kommissionen er fradragene for de ikke-leverede mængder beregnet på grundlag af de gældende regler.

Det søgsøgende selskab anfægter Kommissionens afgørelse, for så vidt som denne har misligholdt sine kontraktlige forpligtelser. Selskabet anfægter opgørelsen over den endelige mængde, som Kommissionen lagde til grund for betalingen, ligesom selskabet protesterede mod at være ansvarligt for gentagne tyverier fra Niamey's lagre. Selskabet finder i øvrigt, at omfanget af disse tyverier kan fastlægges nøjagtigt, at de ikke-betalte mængder nemt kan beregnes, og at selskabet ikke har kunnet påklage ordlyden af overensstemmescertifikatet, da det er affattet på en sådan måde, at det kan misforstås.

Sag anlagt den 15. februar 2000 af Luis Borrego Alias mod Regionsudvalget

(Sag T-28/00)

(2000/C 122/57)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. februar 2000 anlagt sag mod Regionsudvalget af Luis Borrego Alias, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier og Véronique Peere, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Société de Gestion Fiduciaire sàrl, 2-4, rue Beck.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den interne udvælgelsesprøve RU B/01/98 annulleres.
- Regionsudvalget tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand i kategori C i det Økonomiske og Sociale Udvalg, gør gældende, at udvælgelseskomitéen havde udelukket ham fra prøverne på grundlag af en retsstridig meddelelse om udvælgelsesprøve. Ansættelsesmyndigheden har ved at udstede denne meddelelse og ved at træffe den anfægtede afgørelse tilsidesat princippet om god forvaltningsskik samt vedtægtens artikel 27.

Sagsøgeren gør til støtte for sine påstande navnlig følgende gældende:

- Med den anfægtede afgørelse er sagsøgeren retsstridigt blevet udelukket med henvisning til, at han ikke har et eksamensbevis for en gymnasieuddannelse, selv om han har et universitetsbevis, som i det mindste bør sidestilles med et eksamensbevis for en gymnasieuddannelse.
- Eftersom der i meddelelsen om udvælgelsesprøven indeholder et adgangskrav om, at ansøgerne skal være ansat i kategori B, udelukkes ansøgere med tilsvarende eller højere kvalifikationer med urette fra at deltage i prøven.
- Med den anfægtede afgørelse udelukkes sagsøgeren fra prøven med henvisning til, at han ikke opfylder betingelsen om erhvervs erfaring i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven, selv om han har haft ansvarsopgaver og selvstændige administrative opgaver i det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Sag anlagt den 16. februar 2000 af BSB-Fleischimport mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-31/00)

(2000/C 122/58)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. februar 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af BSB-Fleischimport, Berlin, ved advokaterne Dr. Dietrich Ehle og Dr. Dirk Ehle, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Lucius, 6, rue Michel Welter.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 8. november 1999 (REM 2/99) annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede beslutning afslog Kommissionen Forbundsrepublikken Tysklands ansøgning om at fritage sagsøgeren for importafgifter af oksekød ved indførsel heraf fra Italien for et beløb på 187 011,60 DEM. Hauptzollamt Essen har foretaget en efteropkrævning af dette beløb med den begrundelse, at de ægtheds-certifikater, som blev fremlagt under afgiftsproceduren, var forfalskninger.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af væsentlige processuelle rettigheder. For det første er sagsøger ulovligt blevet nægtet ret til aktindsigt i Kommissionens sagsdokumenter, og for det andet er beslutningen behæftet med en væsentlig begrundelsesmangel, da afgørelsen fra Retten i Første Instans af 19. februar 1998 i sag T-42/96, Eyckeler & Malt mod Kommissionen, overhovedet ikke er nævnt, selv om denne dom, som sagsøgeren har gjort gældende, vedrører et såvel faktisk som retligt næsten identisk tilfælde.

Desuden foreholder sagsøgeren Kommissionen, at den har begået et åbenbart fejlskøn ved anvendelsen af artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1430/79. Efteropkrævningen af afgiftsbeløbet hos sagsøgeren skyldes nemlig en åbenlys forsømmelse fra Kommissionens side i forbindelse med efterprøvelsen af kontingenterne for »Hilton beef«. Hvis Kommissionen havde fulgt en korrekt handlemåde, ville efteropkrævningen være blevet undgået. Desuden er efteropkrævningen ubillig, da sagsøgeren har handlet i god tro. Rammerne for de normale erhvervsrisici, sagsøgeren må påregne, er derfor overskredet. Følgelig har Kommissionen med urette afvist, at der forelå særlige forhold i den nævnte forordnings artikel 13's forstand, hvorfor dens beslutning bør annulleres.

Sag anlagt den 21. februar 2000 af Eurocool Logistik GmbH mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller)

(Sag T-34/00)

(2000/C 122/59)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. februar 2000 anlagt sag mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) af Eurocool Logistik GmbH, Linz (Republikken Østrig), ved advokat Dr. Günter Secklehner, Phyrnstraße 1, Liezen (Republikken Østrig).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Appellammerets afgørelse R233/1999-1 af 9. december 1999, hvorved den påklagede afgørelse af 11. marts 1999 stadfæstes, annulleres, og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på fortsættelse af proceduren vedrørende registrering af mærket.
- Subsidiært annulleres appellammerets i punkt 1 nævnte afgørelse, og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på fortsættelse af proceduren vedrørende registrering af varemærket for en begrænset varefortegnelse.
- Sagsøgte tilpligtes at betales sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling ved appellammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede varemærke: Ordmærket »EUROCOOL« — ansøgning nr. 285536

Vare eller tjenesteydelse: Varer og tjenesteydelser i klasse 39 og 42 (bl.a. oplagring og transport af varer, navnlig kølevarer og dybfrosne varer; levering af logistiksystemer for transportsektoren og opbevaring af sådanne varer)

Den for appellammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afvisning af at registrere varemærket

Søgsmålsgrunde:

- tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94
- tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94

Sag anlagt den 24. februar 2000 af Yannick Chevalier-Delanoue mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-37/00)

(2000/C 122/60)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. februar 2000 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Yannick Chevalier-Delanoue, Bruxelles, ved advokat Georges Vandensanden og advokat Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Société de Gestion Fiduciaire sàrl, 2-4 rue Beck.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets beslutning 1999/307 af 1. maj 1999 om de nærmere bestemmelser for integration af Schengen-sekretariatet i Generalsekretariatet for Rådet annulleres.
- Afgørelsen om at udnævnte fru R. til en LA5-stilling i den franske afdeling i Rådets sprogjeneste annulleres.
- Den stiltiende afgørelse om ikke at udnævne sagsøgeren til en sådan stilling annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at drage de retlige konsekvenser ved genoprettelsen af sagsøgerens rettigheder.
- Såfremt dette ikke er muligt, tilpligtes sagsøgte at erstatte den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, og som foreløbig ansættes til 1 EUR med rente fra den 1. maj 1999.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er tjenestemand i den franske oversættelsesafdeling i Rådets sprogjeneste. Han anfægter udnævnelsen af en tidligere ansat i Schengen-sekretariatet til en LA5-stilling i den afdeling, hvor han er ansat. Denne afgørelse om udnævnelse indebærer en stiltiende afgørelse om ikke at udnævne sagsøgeren til en sådan stilling og udgør en individuel gennemførelsesforanstaltning til beslutning 1999/307/EF. Sagsøgeren har påberåbt sig ulovligheden af denne beslutning samt af de af Rådet truffne individuelle afgørelser.

Til støtte for sin påstand om annullation af beslutning 1999/307 ha sagsøgeren navnlig gjort gældende:

- tilsidesættelse af artikel 7 i Protokol om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union

- tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 4 og artikel 27-29
- retlig fejl, idet der ikke foreligger en objektiv begrundelse for at vælge den 2. oktober 1997 som kriterium for at tage de personer, der arbejdede i Schengen-sekretariatet, i betragtning med henblik på at integrere dem i Generalsekretariatet for Rådet
- tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling
- tilsidesættelse af vedtægtens artikel 7 og tjenestens interesse.

For så vidt angår de individuelle afgørelser har sagsøgeren gjort gældende:

- tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning
- tilsidesættelse af omsorgsprincippet og princippet om god forvaltningsskik

- Sagsøgte tilpligtes at drage de retlige konsekvenser ved genoprettelse af sagsøgerens rettigheder.
- Såfremt dette ikke er muligt, tilpligtes sagsøgte at erstatte den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, og som foreløbig ansættes til 1 EUR med rente fra den 1. maj 1999.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har bestået Rådets udvælgelsesprøve LA/365 med henblik på oprettelse af en reserveliste for portugisiske oversættere. Hun anfægter afgørelserne om at udnævne fire tidligere ansatte i Schengen-sekretariatet til LA7-stillinger i den portugisiske afdeling i Rådets sprogjeneste. Disse udnævnelser indebærer en afgørelse om ikke at tage sagsøgerens ansøgning i betragtning og udgør individuelle gennemførelsesforanstaltninger til beslutning 1999/307/EF. Sagsøgeren har påberåbt sig ulovligheden af denne beslutning samt af de af Rådet truffne individuelle afgørelser.

De af sagsøgeren anførte argumenter er de samme som i sag T-37/00.

Sag anlagt den 24. februar 2000 af Virgínia Joaquim Matos mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-38/00)

(2000/C 122/61)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. februar 2000 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Virgínia Joaquim Matos, Montijo (Portugal), ved advokat Georges Vandensanden og advokat Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Société de Gestion Fiduciaire sàrl, 2-4, rue Beck.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets beslutning 1999/307 af 1. maj 1999 om de nærmere bestemmelser for integration af Schengen-sekretariatet i Generalsekretariatet for Rådet annulleres.
- Afgørelsen om at udnævnte fire personer til LA7-stillinger i den portugisiske afdeling i Rådets sprogjeneste annulleres.
- De stiltiende afgørelser om ikke at udnævne sagsøgeren til en af disse stillinger annulleres.

Sag anlagt den 28. februar 2000 af Javier Martínez Lara og Milva Urbán Penón mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-43/00)

(2000/C 122/62)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. februar 2000 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Javier Martínez Lara og Milva Urbán Penón, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier og Véronique Peere, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Société de Gestion Fiduciaire SARL, 2-4 rue Beck.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 28. juli 1999 om at afslå sagsøgerens ansøgning om at anse udvælgelsesprøve B/260 for en »ikke særlig« udvælgelsesprøve med henblik på overgang til en højere kategori afholdt med henblik på oprettelse af en reserveliste af assistenter i lønklasse B5.

— Annullation af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at opføre sagsøgerne på listen over beståede ansøgere i den interne udvælgelsesprøve B/260.

Slettelse af sag T-193/98⁽¹⁾

(2000/C 122/63)

— Sagsøgte betaler sagens omkostninger.

(Processprog: græsk)

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne anfører, at Rådet havde afholdt en intern udvælgelsesprøve B/260 på grundlag af prøver med henblik på overgang til en højere kategori og med henblik på besættelse af tre assistentstillinger. Efter at udvælgelseskomitéen havde rettet prøverne, meddelte Kontoret for Personale og Administration ved skrivelse af 27. november 1998 sagsøgerne, at de havde opnået henholdsvis 109 og 105 point for de samlede skriftlige og mundtlige prøver, hvilket indebar, at de opførtes på femte- og sjettepladsen på egnethedslisten. Udvalgskomitéen havde imidlertid ikke i overensstemmelse med noten nederst på side 1 og Kapitel V i meddelelsen om udvælgelsesprøven opført dem på egnethedslisten, idet antallet af beståede ansøgere ikke kunne overstige antallet af de opslåede stillinger, nemlig tre.

Ved kendelse af 18. februar 2000 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-193/98, Vassilis Boucouvalas mod Europa-Parlamentet, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 48 af 20.2.1999.

Slettelse af sag T-88/99⁽¹⁾

(2000/C 122/64)

(Processprog: græsk)

Sagsøgerne har under den administrative klage anført, at efter deres oplysninger blev kun en af de tre stillinger, som udvælgelsesprøven vedrørte, besat af en bestået ansøger, hvorfor den pågældende udvælgelsesprøve ikke kunne anses for en udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af bestemte stillinger, men måtte anses for en almindelig udvælgelsesprøve om overgang til en højere kategori. De anmodede følgelig om, at alle de ansøgere, som havde bestået prøverne, herunder dem selv, blev opført på reservelisten.

Ved kendelse af 18. februar 2000 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-88/99, Vassilis Boucouvalas mod Europa-Parlamentet, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 160 af 5.6.1999.

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål fremført følgende:

— tilsidesættelse af vedtægtens artikel 4 samt om det almindelige princip om forbud mod enhver retsstridig udnævnelse.

— tilsidesættelse af vedtægtens artikel 29, stk. 1.

Slettelse af sag T-207/99 R

— tilsidesættelse

(2000/C 122/65)

— af Meddelelser til Personalet nr. 16/91 om de nærmere regler for ordningen om interne udvælgelsesprøver, bl.a. punkt »D«.

(Processprog: spansk)

— Meddelelser til Personalet nr. 70/97 og 32/98 vedrørende den interne udvælgelsesprøve B/260.

Ved kendelse af 14. februar 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-207/99 R, Asociación de Fruticultores del Jalón Medio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

Slettelse af sag T-322/99⁽¹⁾

(2000/C 122/66)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 7. februar 2000 har formanden for Tredje Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-322/99, Karl L. Meyer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

Slettelse af sag T-341/99⁽¹⁾

(2000/C 122/67)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 22. februar 2000 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-341/99, Francisco Javier Ramon Galar mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.
